

VAN EN AUGMENT pàg 3
Infeccions de transmissió sexual: més proves i menys discursos de la por

TALENT LOCAL pàg 10
La cantant Maio Serrasolsas farà el pregó de la Festa Major de Sant Andreu

línia ^{14 anys} **Sant Andreu**

Desembre 2023 · Núm. 158 · liniasantandreu.cat

Liciten les obres que taparan el macropou de la Sagrera

Les obres per unir l'L9 i l'L10 del metro també permetran recuperar el camp de futbol del Camp del Ferro pàg 10

“Has de poder viure a qualsevol barri i que no sembli que no ets de Barcelona”

Entrevista a Marta Villanueva, regidora de Sant Andreu pàgs 12 i 13

Foto: Joanna Chicheinitzky

ESPERANT LA DECISIÓ pàg 18
Reconeixement europeu a Barcelona Comerç per la capitalitat europea

PREMIS SANT ANDREU pàg 10
Reconeixement al teixit veïnal i social andreuenc

A FONTS pàgs 14 i 15
Porno online amb etiqueta 'made in' Barcelona

Home
BCN
PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

Home Homing
ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

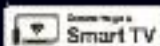
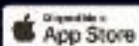
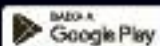
C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homing.com
www.home-homing.com
Magatzem: Pte. Urset, 3

BENVINGUTS, CONEGUTS I DESCONEGUTS

Descarrega't 3Cat.

La nova plataforma digital de continguts en català i de qualitat.

3cat

Passeu, passeu

La por ja no dona negatiu

» Prop de la meitat dels casos d'infeccions de transmissió sexual es detecten en menors de 25 anys
 » Els experts insten a fomentar les proves regulars d'ITS i a defugir els discursos basats en la por

Anna Utiel
 BARCELONA

Póntelo, pónselo. Amb aquest senzill lema, que no va estar exempt de polèmica, el govern espanyol va entrar de ple en la promoció de l'ús del preservatiu entre els joves. Era l'any 1990 i els casos d'infeccions de transmissió sexual (ITS), especialment de VIH, no paraven d'augmentar. La campanya va ser efectiva i encara avui perdura en la memòria d'aquells adolescents dels noranta, ja experimentats en la vida adulta.

Sal como quieras, pero no salgas sin condones. Aquest altre lema també és d'una campanya del Ministeri de Sanitat, en aquest cas, del 2022. Tres dècades separen tots dos anuncis, però el missatge és el mateix. No és que no tingui sentit –el preservatiu és l'únic mètode anticonceptiu que protegeix de les ITS–, sinó que potser caldria anar més enllà. Sobretot tenint en compte que les dades obliguen a pensar noves estratègies.

Gairebé la meitat dels casos d'ITS detectats a la província de Barcelona es diagnostiquen en menors de 25 anys, segons l'informe d'indicadors de salut en municipis de més de 10.000 habitants que elabora la Diputació. Aquest increment entre els joves s'emmarca en un context de creixement general de les ITS. L'Agència de Salut Pública de Barcelona indica que infeccions com la gonorrea i la clamídia estan augmentant a la ciutat. I al conjunt d'Europa, la tendència és la mateixa: recentment, un grup d'experts ha alertat que ens acostem a un "màxim històric" d'ITS.

DE LA POR A L'AUTOCURA

Amb les dades a la mà és fàcil caure en l'alarmisme, però el director

Sotmetre's a proves de forma periòdica i fer servir preservatiu, armes contra l'augment d'ITS. Fotos: ACN

del Centre Jove d'Atenció a les Sexualitats (CJAS) de Barcelona, Jordi Baroja, aporta raons per no fer-ho. "No hi ha un únic factor que expliqui les xifres [de la ciutat i de la província], però un d'ells és que cada cop es fan més proves. Els mecanismes de vigilància epidemiològica a Catalunya s'han reforçat els últims anys i les infeccions de transmissió sexual es detecten més i millor", defensa.

D'altra banda, Baroja subratlla que l'imaginari actual no és el de fa vint o trenta anys, quan "la ITS per antonomàsia" era la sida (ara, per sort, molt més controlada). "Actualment, la gent jove no acostuma a tenir casos de VIH al seu entorn i per això potser hi ha hagut una certa relaxació. No és el mateix enfrontar-se al VIH que a altres ITS", apunta. En aquest context, doncs, Baroja creu que la "cultura de la por sobre la qual s'havia edificat l'escassa educació sexual ja no existeix". En la mateixa línia, la sexòloga i psicòloga Lúa Carreira considera que, malgrat la nova realitat, les campanyes de sensibilització adreçades a joves continuen sent "amenaçadores i centrades en el perill".

Aquests dos experts en la matèria tenen clar que espantar els joves no és la fórmula adequada per reduir les ITS. Per aquest motiu, Baroja lamenta que s'hagi estès el costum de queixar-se perquè "les noves generacions han perdut la por". "Quina és l'alternativa? Hem d'alimentar la por?", es pregunta. "No té sentit que parlem de sexualitats amb diversitat i riquesa i que, en el tema de les ITS, ho reduïm i ho fem tot a la por", afegeix.

Per contra, assegura que la solució és "l'autocura". Això implica, entre altres coses, fomentar els controls periòdics d'ITS –disponibles a l'atenció primària– independentment de l'existència de símptomes. En aquest sentit, Carreira recorda que "moltes ITS són asimptomàtiques" i que, per tant, qui les pateix no n'és conscient i ni es planteja fer-se les proves. D'aquesta manera, és impossible tallar la cadena de transmissió. Així doncs, Baroja argumenta que "s'ha de canviar el paradigma, passant de la reacció davant l'ensurt a una lògica d'autocura" que impliqui fer-se proves un cop l'any. De fet, això és el que recomana l'Organització Mundial de la Salut.

"NO HEM FET ELS DEURES"

El criteri que descriu Baroja és el que apliquen al CJAS, i funciona. "Venem al voltant de 1.200 joves i adolescents a fer-se les proves cada any. Una de cada deu persones que venen sense símptomes dona positiu en alguna ITS", explica. Conscients que no és fàcil asabentar-te d'un resultat positiu, al CJAS ofereixen acompanyament emocional als joves i els ajuden a comunicar-ho a les seves parelles sexuals. Un tractament que fa que la majoria hi tornin.

Aquesta atenció no s'assembla a l'experiència de l'Ada, una noia de 24 anys que, quan en tenia 22, va decidir fer-se les proves perquè notava molèsties. Va resultar positiva en clamídia i li van dir que havia d'informar les persones amb qui havia tingut relacions sexuals l'últim any, però ningú li va donar cap consell a l'hora de fer-ho. A més, en el procés es va sentir "jutjada" pel personal que la va atendre. "Vaig admetre que havia mantingut relacions sense preservatiu perquè crec que és important poder ser sincera amb un metge sense que et jutgi", diu. La realitat, però, és que va rebre una d'aque-

lles xerrades amb to d'esbrancada. El mateix li va passar a la Mar, també de 24 anys, la primera vegada que va fer-se les proves, quan en tenia 19. "No havia mantingut cap relació sexual considerada de risc. Me les vaig voler fer per si de cas i vaig donar negatiu", relata. Ara bé, això no li va estalviar un sermó en què, per acabar-ho d'adobar, van assumir que només podia tenir sexe amb homes, quan ella és bisexual. En definitiva, va tenir "la sensació que molestava".

Per a Baroja i Carreira, aquests testimonis reflecteixen el fracàs del sistema. "Culpeu els joves de tot i som nosaltres, com a societat, els que no estem fent els deures", critica Carreira. Entre aquests deures, la gran assignatura pendent és l'educació sexual, que hauria de ser a les aules i a fora de forma activa. Sobre això, Carreira deixa clar que, fins i tot quan els adults trien no parlar de sexe, estan fent educació sexual. "En fem tota l'estona, encara que inconscientment, amb els nostres silencis, amb els comentaris davant de notícies com el cas Rubiales... I ho fem fatal. Si hi poséssim consciència, potser ho fariem millor", conclou.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **líniaSantAndreu**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

Les Drassanes davant la Copa Amèrica

per Xavi Casinos

Foto: Ajuntament de Barcelona

Barcelona té, l'any que ve, una gran oportunitat amb la celebració de la Copa Amèrica. Segons les primeres estimacions, aquesta competició generarà un impacte econòmic de 1.200 milions d'euros i 19.000 llocs de treball a tota l'àrea metropolitana. No són els Jocs Olímpics del 1992, però situa de nou la capital catalana com un dels escenaris d'Europa per acollir grans esdeveniments. D'entre tot el paquet d'avantatges n'hi ha un de molt important, que és posar al mapa el Museu Marítim i les Drassanes, una d'aquelles joies que no acostumem a valorar prou els barcelonins malgrat el seu gran significat històric i arquitectònic.

Fa unes setmanes, la revista *TravelMag* destaca el de Barcelona com un dels 20 millors museus navals d'Europa. Potser no és ni el museu més gran, ni el més antic ni el que té un fons més important, però té quelcom que el fa únic al món, que és el seu contenidor, les antigues Drassanes medievals. Cap dels museus navals més destacats del món és en un edifici comparable. Ni tan sols l'Arsenal de Venècia, que fou un altre important centre de construcció de vaixells del Mediterrani. A diferència de les Drassanes, no és obert al públic i la seva activitat té a veure amb esdeveniments com la Biennial.

L'Arsenal és, de fet, una fortificació. Les Drassanes és una gran nau industrial gòtica, veritable zona zero del poder de la Corona d'Aragó des del segle XV i fins i tot abans. D'aquí van sortir les grans galeres que van dominar el Mediterrani. Diuen les cròniques que el 1423, sota el regnat d'Alfons el Magnànim, es van construir

12 galeres allora. Del 1571 és la Joan d'Àustria, la nau insígnia de la batalla de Lepant. La seva reproducció a mida real ara es pot admirar al centre del museu. És impactant i no tothom sap que es pot viure aquesta experiència a Barcelona.

La ciutat no pot perdre aquest tren que porta la Copa Amèrica per posar en valor internacional el seu Museu Marítim. Però, sobretot, s'ha de posar en valor localment. El Marítim i les Drassanes és un d'aquells casos del nostre patrimoni amb el qual vivim d'esquena. Segurament té a veure amb un accés gens fàcil, gairebé camuflat, sigui per l'entrada principal pel Portal de la Pau o pel jardí de l'avinguda de les Drassanes. La reforma de la Rambla ha de resoldre-ho millorant-ne els accessos.

El Marítim, a més, és una mena de rara avis al món dels museus navals, gairebé tots nacionals, com els de Londres, París, Madrid, Amsterdam, Sydney i Nova York, entre d'altres. Té lògica que sigui així, ja que són els estats als quals pertany el patrimoni de la seva història marítima, especialment la militar, que han anat acumulant durant segles.

El de Barcelona no té aquest origen, sinó que prové de la societat civil. L'embrió del museu cal buscar-lo a l'Escola de Nàutica, al Pla de Palau, que conservava una important col·lecció de models, instruments, llibres i documents agrupats en el que es deia Gabinet Naval, encarregat de preservar la memòria marítima del país i que va tenir continuïtat en l'actual edifici de l'escola, del 1929.

En començar la guerra civil, la Generalitat va confiscar les Drassanes, que fins feia poc havien acollit una

caserna d'artilleria, i va crear el Museu Marítim per decret, traslladant-hi les col·leccions de l'Escola de Nàutica. Des d'aleshores, el Marítim ha fet una feina ingent per tal de dotar-se d'una col·lecció equilibrada i atractiva que compensi la seva manca de fons històric nacional. A principis dels anys 70 es va construir la rèplica de la gran galera, la gran atracció del museu, que s'ha anat complementant amb panells amb documentació que permet una immersió en el que era la vida a bord d'aquestes naus. Tanmateix, el Marítim és molt més que una exposició, i avui és un centre de recerca que impulsa força publicacions i que compta amb una destacada biblioteca marítima.

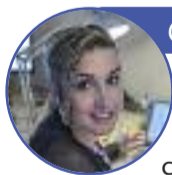
Tot això s'ha de fer més visible, i la Copa Amèrica ha de ser el punt de sortida d'una nova era per a les Drassanes i el museu, que s'han de consolidar com el punt de trobada entre la prestigiosa regata i la ciutat. Per això, el Marítim està preparant una gran exposició i un seguit d'activitats que acostin el públic a l'elitista competició, però que també permetin *descobrir* les Drassanes als barcelonins.

De moment, com altres museus, el Marítim està mirant de recuperar el nombre de visitants prepanedèmia. Ja estan al 92%, amb 209.000 visitants l'any, amb una mitjana de 21.000 mensuals. El 2019 es va arribar a 265.459 visitants anuals i 22.121 mensuals de mitjana. Com passa en altres museus, gran part del públic són turistes estrangers i de la resta d'Espanya.

La Copa Amèrica és un gran creuer que passarà per Barcelona al qual ni la ciutat ni el Museu Marítim es poden permetre no pujar-hi.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@pilarcarracelas

Una abraçada a totes aquelles dones que, com jo, heu aguantat de petites els acudits bavirusos i les brometes de tiets i altres familiars sobre els vostres pits, fregaments en passar per llocs estrets i coses per l'estil, pensant que no n'hi havia per tant. Mai més. #25N.

@ryghtanPlus

A veure que ho entengui bé. Aquest paio [l'Streamer gallec El Xokas] MENYSPREA el Gerard [Romero] per fer el discurs en català a Barcelona [als Premis Ondas], òbviament critiquem les seves paraules d'odi a la llengua i ell ens diu que som uns desequilibrats mentals. Déu meu.

@punsix

Un altre motorista ha mort en menys de 24 hores a Catalunya. Ha passat en un xoc amb un turisme a l'LP-9221 a Lleida a les 13:59 h. Són 138 les persones que han mort en accident de trànsit enguany a la xarxa viària interurbana de Catalunya, 51 de les quals motoristes.

@PatrickurbanoR

De vegades tens la sort de trobar-te amb gent que ha dedicat la seva vida a alguna cosa en concret (mirar els ocells, tallar fusta, estudiar mitologia, etc.) i podries estar escoltant-ho hores i hores amb admiració i una mica d'enveja (sana, si és que existeix l'enveja sana).

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Tribuna

Generalitat

Tot i que la Generalitat ha licitat les obres de la connexió de l'L9 amb l'L10, que tapanen el macropou de la Sagrera, el projecte arriba amb molt de retard. En paral·lel, la intervenció permetrà recuperar el camp de futbol del Camp del Ferro.

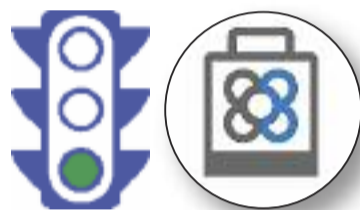
pàgina 10

Festes Sant Andreu

La Comissió de Festes de Sant Andreu ha tornat a ser l'encarregada d'organitzar les activitats que se celebren durant la Festa Major de Sant Andreu de Palomar, que va arrencar el 29 de novembre i s'acabarà el 10 de desembre.

pàgina 10

Barcelona Comerç

Una delegació de Barcelona Comerç liderada pel seu president, Pròsper Puig, s'ha reunit amb institucions europees a Brussel·les i ha rebut el reconeixement de la Comissió Europea per la iniciativa de la Capitalitat Europea.

pàgina 18

El + llegit

línia Sant Andreu.cat

- 1 *Diversos ferits per la caiguda d'un arbre a l'Escola 30 Passos*
- 2 *Kamikaze Meridiana: circula amb la moto a 117 km/h en un tram de 50*
- 3 *Un fotògraf de la Trinitat Vella convida els veïns de "l'upper Diagonal" a veure el seu barri*
- 4 *La línia L9 del metro permetrà recuperar el camp de futbol del Camp del Ferro*
- 5 *El Barcelona Districte Cultural porta un any més una gran oferta als barris*

Guanya Catalunya

per Oriol López (Esquerra Republicana)

Mesos després de les eleccions al Congrés, Pedro Sánchez ha pogut revalidar la seva condició de president del govern espanyol i la Llei d'amnistia ja ha iniciat el tràmit parlamentari. Els comicis del mes de juliol van deixar com a resultat un escenari complex, en el qual l'independentisme tornava a jugar un paper clau per a la governabilitat a Espanya. Des del primer dia, Esquerra Republicana va posar una sèrie de condicions que s'havien de complir si el PSOE volia continuar a la Moncloa: l'amnistia per a les persones represaliades per fets relacionats amb el referèndum de l'1 d'Octubre i el procés d'independència, continuar avançant en la resolució del conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol, el traspàs del servei de Rodalies i la millora del finançament de la Generalitat.

Remetent-nos als resultats de les negociacions, podem dir que aquestes han estat un èxit. Hem barrat el pas a l'extrema dreta i a la dreta extrema i al mateix temps hem assolit els objectius fixats a l'inici de les negociacions. De l'amnistia se n'ha parlat molt i ben segur se'n continuarà parlant. Jo no tinc ganes de polemitzar sobre aquest tema amb altres forces independentistes i no alimentaré debats estèrils al respecte, més enllà de demanar que la Llei d'amnistia compti amb les garanties jurídiques necessàries per evitar possibles problemes en la seva aplicació en un futur.

Però el que sí que vull posar en relleu són les enormes diferències a l'hora de negociar i d'assolir avenços socials per als ciutadans i les ciutadanes de Catalunya. Mentre que hi ha qui s'ha centrat únicament en l'amnistia, des d'Esquerra Republicana també hem posat sobre la taula temes que afecten el benestar diari de la gent. Perquè som ben conscients que de les banderes no es menja, com acostuma a recordar sovint el company Joan Tardà, i que la independència per ella matei-

assolint aquest acord per a la investidura de Pedro Sánchez.

I si algú encara té dubtes sobre les virtuts de l'acord, només cal que encengui el televisor qualsevol nit per comprovar com ha entomat la caverna l'anunci, sobretot pel que fa a la Llei d'amnistia. La dreta i la ultradreta espanyoles han escalfat l'ambient, i els carrers s'han omplert de milers de persones amb conviccions democràtiques força dubtoses, provocant disturbis i enfrontaments amb les forces de seguretat fins al punt que algú es podria plantejar si el que estem veient pot suposar alguna mena de delictes vinculats amb la sedició o els desordres públics.

En definitiva, podem concloure que els dos grans objectius que ens vam fixar fa uns mesos s'han acabat assolint, malgrat les grans dificultats que plantejava l'escenari. Amb la Llei d'amnistia posem el comptador a zero i continuem treballant per a la resolució del conflicte polític, i hem assolit acords que beneficiaran el benestar de la ciutadania de Catalunya. Estem implicats en política per ser útils a la ciutadania, i un cop més hem demostrat que som una eina de molta utilitat. Seguim!

De les banderes no es menja, com acostuma a recordar sovint el company Joan Tardà

xa no és un fi, sinó un mitjà per millorar la vida de la gent. Aquest és el propòsit que ens motiva i que ens fa continuar treballant al servei de la ciutadania, amb els quatre pilars fonamentals de l'estat del benestar sempre ben presents: escola, casa, salut i feina. Així doncs, el traspàs del fins ara extremadament deficient i vergonyós servei de Rodalies i la millora del finançament de Catalunya han estat elements centrals en la negociació d'Esquerra Republicana per acabar

Línia Sant Andreu no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#NeuArtificialEnSequera

#SánchezIsraelPalestina

#UnBarçaSenseRumb

@CatalunyaRadio: El Govern fabricarà neu artificial per a les pistes d'esquí tot i l'emergència. És contradictori demanar reduir el consum d'aigua i tirar de neu artificial?

@324cat: Sánchez es va reunir tant amb Netanyahu com amb Abbas. A tots dos els va traslladar que la millor solució al conflicte és la coexistència de dos estats.

@ARAToniPadilla: Xavi va quedant-se sense excuses. El Barça s'ha posat a la gola del llop després d'empatar a Vallecas. Emprenyat amb l'àrbitre, no troba el rumb.

Portar a judici els grans tenidors

per Lucía Delgado, portaveu de la PAH

El 23 de febrer del 2022 s'aprovava al Parlament de Catalunya la nova Llei antidesnonaments, amb la qual s'aconseguiria signar milers de lloguers socials arreu de Catalunya. El camí per arribar-hi no va ser fàcil, però una vegada més el Grup Promotor de la Llei 24/2015 va demostrar que organitzant-nos, unint forces i pressionant des del carrer som capaces de fer possible l'impossible.

Com bé sabeu, el que es va aconseguir recuperar és l'obligació de fer l'oferiment de lloguers socials a famílies vulnerables en diferents casuístiques. En primer lloc, en les renovacions dels lloguers socials dels grans tenidors quan arriben a la seva fi: milers de persones amb lloguers socials signats el 2015 evitaren el seu desnonament amb aquesta mesura imprescindible per frenar una nova onada de desnonaments. En segon lloc, en els lloguers de llars vulnerables quan s'acaben els contractes de lloguer: per evitar els desnonaments invisibles de famílies en exclusió residencial, que s'han quedat a l'habitatge després de l'extinció del seu contracte de lloguer amb un gran tenidor. Finalment, en les llars vulnerables sense títol: imprescindible per a les famílies que, per falta d'alternatives, han hagut d'ocupar pisos de bancs o voltors i que hi estiguin vivint des d'abans de l'1 de juny del 2021, o perquè després d'una execució hipotecària o demanda de desnonament d'hipoteca han quedat sense títol al mateix pis, causa de milers de desnonaments anuals.

L'oferiment de fer lloguers socials en casos d'impagament d'hipoteca o de lloguer és vigent des del 2018 i se suma a les eines per evitar desnonaments.

Més d'un any després, i amb una ofensiva al carrer, veiem com molts nous actors com Divarian, Cerberus, La Caixa, Promontoria, Coral Homes i fons de

l'òrbita d'Anticipa/Blackstone s'escuden en paranys per no complir la llei. A més, veiem com la Generalitat no ha estat a l'altura d'esprémer la llei i sancionar de manera exemplar, ni tampoc és àgil per buidar la llista de la mesa d'emergència i signar milers de lloguers socials.

Un altre cop, la ciutadania organitzada ha sigut la que ha pressionat i esgarrapat més lloguers socials.

Per parar els peus als grans tenidors que es pensen que poden fer el que vulguin a Catalunya hem fet pública una nova ofensiva judicial contra els fons voltors que incompleixen la Llei antidesnonaments catalana i no ofereixen lloguers socials a les famílies vulnerables abans d'intentar desnonar-les. Aquesta estratègia neix fruit de la col·laboració del moviment per l'habitatge i les advocades que van obtenir una primera sentència condemnatòria contra un gran tenidor que no va oferir lloguer social a una família quan li pertocava per llei.

Fins ara eren els grans tenidors que ens demandaven amb desnonaments; ara som nosaltres que els portarem a judici. Després de la sentència pionera de Badalona, vam treballar en aquest nou front de litigi estratègic i vam publicar dues noves guies, una per a afectades i l'altra per a advocades, que expliquen què és i com interposar la demanda declarativa del dret a reclamar el lloguer social. Amb aquesta nova demanda, som nosaltres qui plantegem als jutjats –en la majoria dels casos a través d'advocats/des d'ofici– que se'ns reconegui el dret a obtenir el lloguer social i s'obligui el propietari a fer-ho.

Ja s'han interposat 16 demandes a diferents grans tenidors. Això és només el principi. L'objectiu és clar: evitar que cap família vulnerable es quedi al carrer i sense lloguer social tal com marca la Llei antidesnonaments.

Comença una nova ofensiva contra els que volen saltar-se la llei. Animem tot el moviment de l'habitatge i les persones amenaçades per la cobdícia dels poderosos a defensar-se també als jutjats. I recordem que poden acostar-se a qualsevol de les nostres assemblees de la PAH repartides per tot el territori.

Foto: ACN

Avui dia, podem dir que hem evitat que 5.000 famílies de Catalunya perdin casa seva des del 2015 gràcies a la signatura de lloguers socials, però en volem més. No podem deixar de pensar en les 8.574 persones que van ser desnonades el 2022 i en les que tenen els seus desnonaments paralitzats per la moratòria estatal de desnonaments i que a partir del 31 de desembre es poden reactivar.

Les millors perles

Sant Cugat de Llobregat. És la localitat que s'ha inventat el líder del PP, Alberto Núñez Feijóo, durant un discurs en què reivindicava la igualtat de drets entre els habitants d'aquest poble fictici i Cuzcurruta de Río Tirón (La Rioja).

Una dona s'aixeca per anar al lavabo en un avió, però un assistent de vol li diu que no hi pot anar en aquell moment. Aleshores la dona s'abaixa els pantalons i amenaça de pixar al passadís. Ha passat als Estats Units.

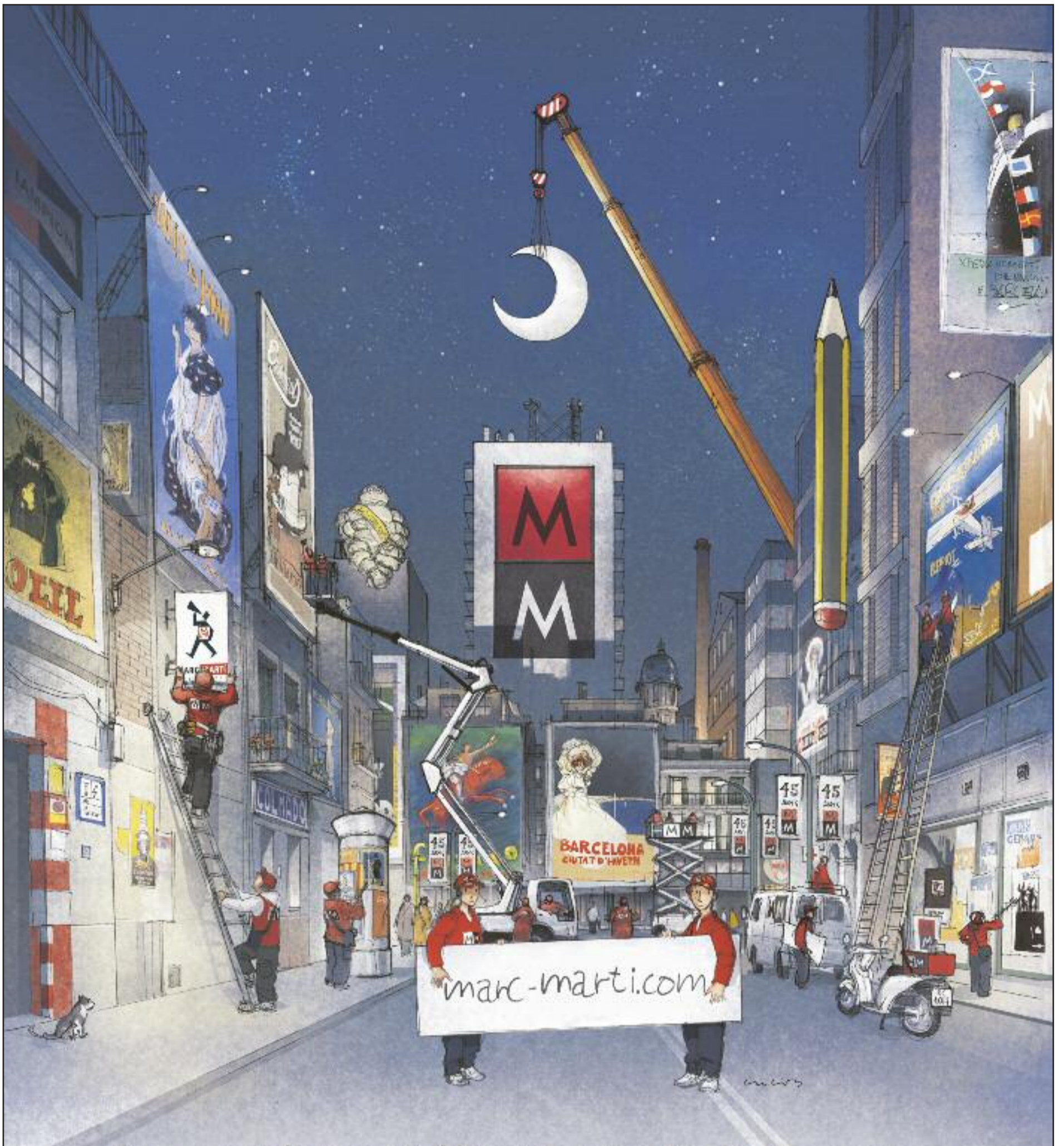
"Hay alguien en el lavabo? Hay una cabeza en el suelo!". És l'avís de la propietària d'un bar, una dona xinesa, que va alarmar els seus clients. "Els clients ens mirem. Un parell de noies, alarmades... Era un barret", va explicar @jaume_diadoc.

Una fanàtica del true crime decideix matar per "saber què se sent". Ha passat a Corea del Sud, on la dona, de 23 anys, ha estat condemnada a cadena perpètua. Si us plau, vigilem amb Crims de Carles Porta...

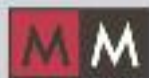
Albert Hernández/ACN

LA FOTO

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

La clau

El lladre que xiuxiuejava als turistes

per Víctor Porres

Foto: ACN

Fa poc han detingut a Barcelona un lladre reincent per un robatori amb violència. El *perla* –la identitat del qual mantindrem en l’anonimat per no cometre el greuge de desvelar amb el nom la seva nacionalitat marroquina– tenia dues ordres de cerca i captura, sis antecedents penals i vint-i-nou detencions, dues d’elles per robatoris amb violència i intimidació.

Aparentment, aquesta notícia té poca rellevància, perquè de lladres que entren i surten de comissaria acumulant un historial delictiu més llarg que el del Vaquilla n’hi ha molts, però és que aquest, a sobre, es va permetre el luxe de fatxendar amb la víctima: mentre tenia el pobre turista agafat per l’esquena per robar-li el rellotge de 3.000 euros (d’acord, potser no era tan “pobre”, el turista), li va xiuxiuejar a l’oïda, tot rient: “*Welcome to Barcelona*”.

La frase fanfarrona no només denota la impunitat amb la qual actuen aquests individus, sinó que enllaça amb una nova tendència de robatoris on els delinqüents cada cop són més violents i més prepotents. Un exemple clar d’això succeeix sovint al metro quan un viatger –habitualment un ciutadà ja acostumat a identificar la fauna de mans llargues– adverteix una potencial víctima que estan a punt de robar-li i llavors el carterista, en sentir-se enxampat, en lloc d’avergonyar-se’n i sortir disparat, s’encara amb el delator reptant-lo enfurismat, ofès com si el veritable crim fos que no el deixen fer la seva feina tranquil.

Ja és prou angoixant anar per la ciutat, sobretot pel centre, pensant que en el moment més imprevisit et robaran la cartera o t’estiraran el collaret com per, a sobre, haver de témer per la teva integritat física per culpa de personatges passats de voltes que semblen sortits de *La taronja mecànica* o, en el cas relatat al principi, d’un *crossover* entre *El silenci dels anyells* i *L’home que xiuxiuejava als cavalls*.

El pitjor d’una afanada no és que se t’emportin els teus diners o unes joies amb valor sentimental. El que fa més mal és que també et roben una part de la teva dignitat. Et sents enganyat i humiliat, i l’amor propi és molt més difícil de recuperar que el DNI llençat a la paperera.

Segons les dades del darrer balanç publicat pel Ministeri de l’Interior, Barcelona és el municipi de l’àrea metropolitana on la criminalitat ha crescut més durant el primer semestre del 2023. Hi ha hagut uns 90.000 delictes de gener a juny, el que representa un increment

del 15% de la criminalitat a la ciutat, lleugerament per sobre, en el deshonrós rànquing delictiu, de l’Hospitalet de Llobregat (13%) i del Prat de Llobregat (14%).

Ara bé, el que no està tan repartit és el protagonisme dels furt: en aquest primer semestre de l’any s’han detingut 262 multireincidentes un total de 1.620 vegades, als quals se’ls han imputat més de 4.000 robatoris, segons es desprèn del Pla Tremall de la Junta Local de Seguretat de Barcelona. D’aquests multireincidentes, el podi dels més actius recau sobre cinc pispes que han estat detinguts 112 vegades en la primera meitat de l’any, acumulant entre tots 203 antecedents.

Si estiguéssim al Far West, veuríem els empleats de Marc Martí enganxant per tota la ciutat cartells de “*Wanted*” amb les cares d’aquests personatges. Els retrats potser no atraurien els caça-recompenses –perquè ningú donaria un cèntim per uns buscats que estan molt ben localitzats–, però ajudarien la gent a reconèixer els delinqüents abans del furt i no quan has de perdre el temps identificant-los a comissaria perquè ja t’han fotut.

Actualment, com que no tenim xerifs ni justiciers de força exprés, hem de conviure amb aquesta gent que se’ns pixa a la cara, a l’espera que els jutges deixin de distreure’s jugant a fer política i dictin sentències fermes que ens permetrien confiar una mica més en l’eficàcia del sistema judicial.

Mentrestant, sortim al carrer amb por. Ja no hem de patir pels criteris arbitraris a l’hora de rebre una pallissa per part dels *skinheads*, com passava els anys 80, ni per trobar-nos enmig d’una de les baralles amb navalles entre els Ñetas i els Latin Kings de fa vint anys. Ara l’angoixa ens la provoquen aquests brètols que venen amb el *pack* complet de lladre / violent / provocador / me la *sua* tot. I, per si fos poc, també hem de pregar per no trobar-nos de nassos amb una lluita entre narcotraficants a cop de matxet al mig del carrer, al pur estil de Ciudad Juárez.

Com si no tinguéssim ja prou crispació amb el preu de l’oli d’oliva i les manifestacions dels fatxes contra l’amnistia. Seran fills de fruita!, com diria la Isabel Díaz Ayuso. Per cert, posats a ser conspiranoics, a veure si resultarà que l’atractor que murmura “*Welcome to Barcelona*” treballa en realitat per a Turisme de Madrid. Més que res perquè diuen que ara que ja no hi ha d’alcaldessa l’Ada Colau, Barcelona deixarà de ser tan permissiva i tindrem una ciutat sense maners, ni okupes ni escurabosses.

“

El pitjor d’una afanada no és que se t’emportin

els teus diners

o unes joies amb

valor sentimental.

El que fa més mal

és que també et roben

una part de la teva

dignitat.

Et sents enganyat

i humiliat, i l’amor propi

és molt més difícil de

recuperar que el DNI

llençat a la paperera

”

Flaixos

@Modgi: “A mí me dan pena los humoristas. Ya no pueden hablar de nada”. Gran, Alfonso Guerra, defensat que es puguin fer acudits del PSC a la tele.

@_angelasoria: Em sembla superalliberador pensar que a ningú li importa realment el que fem o deixem de fer i que ningú ens jutjarà tant com nosaltres mateixos.

@dadeisnaa: He entrat al compte bancari per fer pressupostos per als regals de Nadal... i família, amics i amigues, aquest any us regalaré una forta abraçada.

Es gradua la tercera promoció d'universitaris del programa Beques Joves Talents d'Aigües de Barcelona

- ▶ La iniciativa, iniciada el 2016, ja ha becat 34 estudiants en carreres d'àmbits com la transformació digital, innovació, sostenibilitat i desenvolupament social
- ▶ El programa respon al compromís d'Aigües de Barcelona amb les persones, en aquest cas per donar oportunitats i facilitar l'accés a la universitat de joves brillants amb recursos econòmics limitats

Aigües de Barcelona i la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (CONFAVC) van celebrar el passat 14 de novembre la graduació de la tercera promoció d'estudiants del programa Beques Joves Talents, en un acte a l'edifici Ciutat de l'Aigua que també va servir per donar la benvinguda als cinc nous joves becats del curs 2023/24.

Iniciat el 2016, el programa ha becat un total de 34 joves i, actualment, té 23 alumnes becats cursant estudis en universitats públiques catalanes. Les tres alumnes graduades de la tercera promoció del programa Beques Joves Talents han cursat els graus en Bioquímica (Universitat Autònoma de Barcelona), Òptica i Optometria (Universitat Politècnica de Catalunya) i Comunicació Audiovisual (Universitat Pompeu Fabra).

Felipe Campos, conseller delegat d'Aigües de Barcelona, va remarcar durant la seva intervenció a l'acte "el valor de les aliances amb entitats com la CONFAVC",

Les tres joves graduades reben la Beca Joves Talents d'Aigües de Barcelona (Aigües de Barcelona)

per fer realitat iniciatives com el programa Beques Joves Talents, "amb el qual volem facilitar l'accés a la universitat de joves brillants, independentment dels recursos que tinguin". A més, Felipe Campos va afegir que "l'acció social i el compromís amb les persones són eixos fonamentals de l'activitat d'Aigües de Barcelona. Amb programes com aquest, volem contribuir a una societat més equitativa i sostenible, on es promogui la igualtat d'oportunitats, i això ho fem en col·laboració amb les entitats del territori, en aquest cas, la CONFAVC".

L'acte de graduació va comptar amb les intervencions de Jordi Giral, president de la CONFAVC, i Rosalina Alcalde, directora dels programes d'Abandonament Escolar Prematur de la Fundació Bofill.

La part central de l'acte la van protagonitzar les tres joves graduades, que van participar en la taula rodona sobre el Futur i el Talent, moderada per Mònica Rubio, responsable de projectes d'Acció Social d'Aigües de Barcelona. Durant les seves intervencions, les graduades van explicar la seva experiència durant la carrera, destacant la im-

portància d'haver obtingut la beca per cursar els estudis desitjats.

Les persones, al centre
L'objectiu principal d'aquest programa és **acompanyar joves acadèmicament brillants amb**

recursos econòmics limitats perquè puguin dur a terme estudis universitaris, fomentant, d'aquesta manera, la inclusió i equitat en l'educació. Els estudiants adherits al programa reben una beca que cobreix, per cada curs durant tota la carrera, l'import de la matrícula i 1500 euros per a despeses relacionades amb els estudis. A més, un dels aspectes diferenciadors del programa és que els joves tenen un **acompanyament especialitzat** al llarg de tots els estudis, de la mà de la CONFAVC, a través del programa Aula Actual, per afavorir el desenvolupament de les seves

competències transversals i l'acostament al món laboral.

Des del 2021, en què es va graduar la primera promoció, ja han obtingut el títol universitari 11 joves. Aquesta iniciativa és un clar repte de futur i progrés, ja que les beques aposten per desenvolupar un **futur professional en camps estratègics** com la transformació digital, la innovació, la sostenibilitat i el desenvolupament social.

Les persones participants al programa poden accedir a oportunitats de treball i continuar tenint un grup de referència en l'acostament al món laboral gràcies al **programa Alumni**, que fomenta compartir experiències i fer xarxa de col·laboració entre els participants. El programa Beques Joves Talents és una mostra del ferm **compromís social** i de la voluntat d'Aigües de Barcelona de posar les persones en el centre de la seva activitat i fomentar les aliances públicoprivades, que permeten **millorar l'ocupabilitat** de les persones que es troben en situació de vulnerabilitat.

Dimarts 5 de desembre a les 18:30 h

Cicle de conferències 'Cultura de Barri'

Conversa amb

Consol Sáenz i Nando Cruz

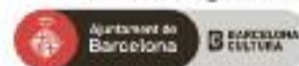
Periodistes culturals

Hi haurà torn obert de preguntes

Organitza:

Amb el suport de:

La Casa
dels Barris

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Sant Andreu

línia **Sant Andreu.cat**

Desembre 2023

Política | Collboni es trasllada a Sant Andreu una setmana

La setmana del 20 de novembre, la seu del Districte de Sant Andreu es va convertir temporalment en la seu de l'alcalde, Jaume Collboni, per concentrar tota l'activitat política i executiva de l'Ajuntament, en el marc de la iniciativa *L'alcalde a prop teu*.

L'L9 permetrà recuperar el camp de futbol del Ferro

» Les obres de connexió amb l'L10 nord tapan el pou de la Sagrera

» Els treballs duraran quasi 4 anys i costaran uns 20 milions d'euros

ECONOMIA ▶ La Generalitat ha licitat les obres de la connexió ferroviària entre els ramals de l'L9 i L10 nord amb el tram central de l'L9 des de la Sagrera. Els treballs tindran una duració prevista de gairebé quatre anys i un cost de 20,3 milions d'euros.

Actualment, el traçat de l'L9 i L10 nord fins a la Sagrera transcorre per un tram de túnel que en un futur serà el de l'L4 en el perllongament, quan la totalitat de l'L9 entri en funcionament. És allà on hi ha el macropou obert que es tapanà i s'adaptarà per a usos públics. De fet, l'Ajuntament té previst recuperar el camp de futbol del Camp del Ferro per tapan el pou que porta obert gairebé 20 anys.

La primera tinent d'alcalde i responsable d'Urbanisme, Transició Ecològica, Serveis Urbans i Habitatge, Laia Bonet, ha assegurat que el macropou de la Sagrera forma part d'un "pro-

Les obres a l'L9 permetran tapan el pou de la Sagrera. Foto: Lluís Sibilis/ACN

jecte estratègic", ja que haurà permès la connexió dels ramals nord de l'L9 i l'L10 amb el tram central de la línia 9.

En aquest sentit, Bonet ha celebrat que amb la culminació de les obres, el metro arribarà als barris del nord de la ciutat i també als situats a la muntanya,

on ara només arriba el bus. A més, ha recordat que l'L9 és l'única línia que "trenca l'estructura radial" de la ciutat.

Amb tot, les obres s'emmarquen en un context on el transport públic registra rècords de demanda, sumant uns 40 milions de viatgers a l'octubre.

L'Ajuntament entrega els Premis Sant Andreu 2023

RECONeixEMENT ▶ El Districte ja ha anunciat els dos projectes guanyadors dels Premis Sant Andreu 2023, guardons que enguany tenen com a novetat tres distincions personals i quatre més per aniversaris d'entitats.

El premi Sant Andreu Especial l'ha guanyat el projecte *Rec i Acció*, de la Fundació Vidal i Barraquer, que té com a objectiu proveir la comunitat de serveis adreçats a la prevenció, el diagnòstic i tractament de la salut mental de l'alumnat de 4t d'ESO dels IES Puigvert i IES Sagrera-Sant Andreu.

El premi al Millor Projecte se l'ha endut l'associació La Trini Solidària amb el projecte *Trinitat Vella, un barri solidari*, que dona suport a les famílies més vulnerables del barri.

D'altra banda, les distincions personals són per a Enric Martínez Escuder, Paquita Delgado Espín i Ramón Garrabella. I les entitats distingides són el Club Esportiu Fabra i Coats i l'Associació del Virus Herpes pels 10 anys, la Fundació Osas pels seus 50 anys de vida, i el col·legi Mare de Déu dels Àngels de la Sagrera, que en fa 125.

L'Ajuntament ha entregat els Premis Sant Andreu 2023. Foto: Ajuntament

La Festa Major ja ha començat. Foto: Comissió de Festes Sant Andreu

Sant Andreu, de Festa Major

CELEBRACIÓ ▶ Sant Andreu de Palomar està de celebració. I és que la Festa Major del barri va donar el tret de sortida el dimecres 29 de novembre amb les diferents propostes que la Comissió de Festes ha organitzat, i que s'allargaran fins al pròxim 10 de desembre.

Com cada any, la Festa Major s'obre amb la gran 'flashmob' de la plaça Orfila per reivindicar els drets col·lectius amb motiu del Dia Internacional de les Persones amb Discapacitats. Una

petita festa que ha tingut lloc l'1 de desembre. De fet, el Districte ha ampliat l'oferta d'activitats accessibles per garantir que moltes més persones puguin gaudir de la celebració.

Un dels actes més importants de tota Festa Major és el pregó. Enguany, anirà a càrrec de la cantautora andreuca, Maio Serrasolsas, i se celebrarà el 3 de desembre a les 11:30 h del matí a la plaça d'Orfila. Abans, Serrasolsas presidirà

amb les autoritats els balls de protocol del Colomí i dels Gegants de Sant Andreu.

Amb tot, la cultura popular torna a tenir un pes important en la programació amb les cercaviles o la tradicional diada bastonera de Can Galta. Tampoc faltaran les festes musicals amb nits de ball i concerts, els àpats populars per a tot el veïnat del barri, castellers o les visites guiades per indrets històrics, així com jornades de portes obertes.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

La cultura es viu als centres cívics

» Els programes culturals en xarxa dels centres cívics es consoliden i s'expandeixen
 » Arts en viu, música, audiovisual, exposicions i xerrades arriben arreu de la ciutat

► Els cinquanta-dos centres cívics de Barcelona són espais oberts a tothom i propers a la ciutadania. Compleixen una funció social molt important en una ciutat com la nostra, però són molt més que dinamitzadors. Els centres cívics també juguen un paper rellevant en la promoció de la cultura i la formació, i ho fan amb programes estables i durant tot l'any.

A banda de la programació cultural específica de cada centre cívic, doncs, la Xarxa de Centres Cívics de Barcelona coordina la gran diversitat d'actes relacionats amb les arts en viu, la música, l'audiovisual, les exposicions o les xerrades informatives i permet agrupar i estructurar les activitats, amb l'objectiu de garantir una oferta estable, ben distribuïda pels barris. També facilita el procés de transmissió de la informació, perquè l'oferta arribi tant als usuaris dels centres com al públic en general. Aquesta tasca es porta a terme a través de diversos programes culturals.

DISTRICTE CULTURAL

Barcelona Districte Cultural agrupa el circuit de trenta-quatre centres cívics i trenta-sis escenaris que acullen actuacions de circ, dansa, teatre, música i programació dinamitzada audiovisual infantil. També en formen part les quatre sales de cultura i educació obertes al barri i vinculades a centres educatius: Auditori Sant Martí i Sala La Pau de l'Escola La Pau; Centre Cívic Besòs i Sala Carlos Díaz de l'Institut Barri Besòs; Centre Cívic Casa del Relotge i Sala Maremar de l'Escola Bàrkeno; i, finalment, Centre Cívic Drassanes i Sala Mila-way de l'Institut Milà i Fontanals, els últims que s'hi han incorporat.

El programa té dues edicions al llarg de l'any, la de tardor i la de primavera, i està obert a propostes artístiques mitjançant una bústia de recollida adreçada a professionals. Tota la programació es pot trobar al web districtecultural.barcelona.

PANTALLA BARCELONA

Dotze centres cívics participen en el programa Pantalla Barcelona, que agenda anualment entorn de setanta projeccions audiovisuals que apropen el cinema als barris. Es projecten títols reeixits quant a públic i crítica i premiats en diferents festivals d'arreu del món. L'edició de tardor, d'octubre a març, gira entorn d'una temàtica a partir de la qual es programen títols locals, europeus i fins i tot internacionals. La d'estiu es fa en format de cinema a la fresca i inclou pel·lícules de proximitat.

Amb el títol de *Famílies i maternitats*, la cartellera de tardor

El programa Pantalla Barcelona agenda anualment entorn de setanta projeccions audiovisuals que apropen el cinema als barris. Foto: Òscar Sanz

d'enguany posa el focus en les tipologies familiars i la maternitat. El cicle es pregunta si, ara que els models de família estan canviant i que conviuen amb naturalitat estructures familiars tradicionals amb altres de més diverses, la societat és capaç d'acollir aquesta diversitat.

TEMPORALS

La Xarxa de Centres Cívics de Barcelona també promou Temporals, un programa itinerant de projectes d'art contemporani als barris, amb l'objectiu de crear accions i experiències artístiques que interpel·lin la ciutadania i hi dialoguin. En aquest

Els centres cívics promouen la cultura de proximitat

context de proximitat i comunitat, els projectes esdevenen processos de creació que adopten formes diverses segons el territori on se situen.

Hi participen regularment tretze equipaments que, al llarg de l'any, programen diverses exposicions vinculades als barris. La participació és lliure i oberta, i els artistes poden enviar les seves iniciatives a la bústia de recollida de propostes, les quals han de poder vincular-se amb el territori.

ARGUMENTABCN

Les xerrades i debats culturals també formen part de l'oferta dels centres cívics de la ciutat. A més, quatre d'aquests espais col·laboren en la programació d'ArgumentaBCN coordinant diverses xerrades sobre algun tema especialment rellevant. Aquesta tardor, per exemple, giren entorn de la salut mental i dels malestars que afecten les persones. Els centres cívics Casa Golferichs, El Sortidor, Navas i Torre Llobeta acullen un total de setze xerrades que es transformen en un espai de diàleg entre persones acreditades en els diferents temes i el públic, amb una figura moderadora que dinamitza les converses.

MÚSICA Z

Els centres cívics també juguen un paper molt important en la formació i en la promoció del talent dels joves. En l'àmbit musical, el programa Música Z contribueix activament a fer arribar el talent de les escoles superiors de música de la ciutat als barris. Més que concerts, es programen audicions compartides on els estudiants viuen una situació de contacte directe amb el públic. No només toquen un repertori, sinó que també xerren i comparteixen coneixements amb els assistents, cosa que reforça la seva formació i permet consolidar una comunitat entorn de la cultura.

Inscriu-te a les activitats

Foto: Ajuntament de Barcelona

► A banda dels programes de caràcter més cultural, els centres cívics de la ciutat ofereixen al llarg de l'any una gran diversitat d'activitats també culturals, però amb un perfil més formatiu, des d'ensenyament musical o d'idiomes fins a tallers de costura o cuina, passant per cursos de ball, tastos de vins o tallers de pintura, entre moltes altres. Aquestes activitats no només ajuden a ampliar coneixements o habilitats, sinó que contribueixen al reciclatge i a l'empoderament de la ciutadania.

La programació s'estructura en estacions i les inscripcions per als cursos i tallers d'hivern s'obriran al llarg del mes de desembre.

També per als itineraris culturals, les visites o les excursions programades, per a les quals cal reservar plaça amb prou antelació. Per apuntar-se als cursos, tallers o altres activitats cal acudir al centre cívic o bé es pot accedir a l'aplicatiu de l'espai per inscriure-s'hi en línia. A les pàgines web dels diferents centres trobareu guies per facilitar la inscripció.

Si esteu en situació d'atur o sou persones amb discapacitat, hi ha previstos diversos tipus de descomptes. En alguns centres també s'apliquen altres bonificacions i descomptes concrets. Trobareu tota la informació al respecte al web barcelona.cat/centrescivics.

“No es pot dir que aquest serà el mandat definitiu de les Casernes”

Marta Villanueva

Regidora de Sant Andreu

Arnau Nadeu / Albert Ribas
Fotografia: J. Chichelnitzky

D'

Això m'ho diu tothom, però la política no és tan fàcil... Són dues feines de 24 hores i set dies, però una diferència molt gran que trobo és que vinc de fer una feina molt protocolitzada. La política s'assembla més a estar a urgències que a l'UCI. Però, sigui com sigui, estic encantada de l'oportunitat que em va donar l'alcalde.

Vostè va anar de número 6 del PSC, una posició destacada, fins i tot per davant de fitxatges com el de Lluís Rabell. Va ser una aposta personal de Jaume Collboni?

El mandat passat havia estat conseller al districte i ho compaginava amb la feina d'infirmera. L'alcalde em va trucar i em va dir que em volia fer una proposta. I va ser un orgull que comptés amb mi.

Ara que parlàvem de la seva professió, de què creu que li pot ser-

vir el seu bagatge professional en el camp de la política?

Em serveix, per exemple, per establir prioritats i per organitzar-me. I després, fent broma, sempre explico que abans la meua mare em preguntava com m'havia anat el torn de nit, i jo sabia perfectament com estava un pacient. Era una feina molt tangible. En canvi, quan arribes al Districte, et comencen a

“La política s'assembla més a estar a urgències que a l'UCI”

explicar projectes i notes que falta aquesta cosa tangible. Si ara la meua mare em pregunta què he fet avui... Vull veure com les coses aturen i com les polítiques tenen un impacte en la vida de la gent.

Poden arribar a ser frustrants els ritmes lents de la política?

Són molt lents... I vinc de treballar

amb ritmes molt àgils. Aquí tot és lent, i quan imagines un projecte hi ha molts factors: dissenyar-lo, consensuar-lo, fer mediació... L'Albert Batlle em deia un dia que un bon acord és quan tothom hi perd. Des que penses una cosa fins que la materialitzes és un termini molt llarg, i per als que no venim d'aquest món és difícil.

Vostè té un màster en Lideratge i Gestió dels Serveis d'Infermeria. Aquesta formació en lideratge també li serveix per a la política?

Quan deixes de fer la part assistencial amb els pacients, que és el que sempre havia fet, passes a tocar temes diferents, com per exemple la gestió d'equips. Això ara m'és útil.

Què és el que l'ha sorprès més de liderar la regidoria d'un districte com el de Sant Andreu?

El primer que vull fer és remarcar el procés d'aprenentatge que estic fent. Sant Andreu és un districte molt divers i tot és enriquidor...

I en clau que no sigui personal?

Sobre la gestió, sempre dic que Barcelona està creixent per la Marina i per Sant Andreu, on tenim diverses zones en desenvolupament,

com la Sagrera, Casernes, Nord Trinitat o l'antiga Mercedes-Benz. El repte de veure com la ciutat creix pel teu districte és apassionant.

“També hi ha brutícia en barris que no tenen el Porta a Porta”

Vostè és la regidora més jove del govern. Això li posa pressió o n'hi treu?

La més jove i amb una distància generacional important. I vinc sense l'experiència, cosa que suposa més esforç. També em permet algunes altres llicències, i crec que és necessari rejuvenir la política.

La preocupa que si hi ha pactes de govern i hi entra algun altre partit, hi hagi una remodelació que la forci a deixar la regidoria del Districte?

En el meu cas soc filla del districte i és un repte que m'agradaria con-

tinuar durant els quatre anys. Però sé que l'alcalde prendrà les decisions d'una forma coherent.

Perquè la regidoria de Salut entenem que no perilla... Li encaixa com anell al dit.

M'encaixa i estic contenta de liderar-la. I estic satisfeta, perquè de moment ja hem desencallat la construcció d'onze CAP, dos d'ells del districte: el de la Sagrera i el del Congrés i els Indians.

Si passem als reptes i projectes del mandat, un d'ells és la transformació definitiva de les Casernes, que va fer els primers passos el 2004. Aquest mandat serà el definitiu?

Esperem-ho. És un projecte que suposarà que es rejuveneixi la zona, i això genera noves necessitats, com ara amb els serveis i equipaments. Espero que sigui una realitat a finals del mandat, però abans ho dèiem: *las cosas de palacio van despacio*.

Pel que diu, no es pot afirmar al 100% que aquest serà el mandat definitiu, doncs...

No, perquè els ritmes són els que són. La voluntat hi és, però això no ho és tot. Sovint dic que fer de ▶

“Vinc de treballar amb ritmes molt àgils i a la política tot és lent”

◀ regidora també és fer gestió de les expectatives, perquè hi ha equipaments i espais molt desitjats pels veïns i veïnes i, de vegades, quan expliques les coses intentes ser molt clar per no crear falses esperances. La Sagrera n'és un exemple: el projecte va molt més endarrerit del que estava previst.

Parlant de Sant Andreu de Palomar, és obligatori preguntar-li per la recollida de residus Porta a Porta. Tot i haver aturat la segona fase, encara hi ha queixes, i no és estrany veure contenidors desbordats i carrers bruts. Fa la sensació que no hi ha capacitat de resoldre el problema...

Cal diferenciar diverses coses. És cert que va ser un sistema que no es va implementar de la millor manera. Després s'hi han fet canvis i ajustos. El que sabem és que, quan la recollida de residus és individualitzada, és més eficaç i donem compliment a la normativa europea. Sobre la brutícia als carrers, això també passa en altres barris que no hi ha aquest sistema, i per

“El projecte de la Mercedes trencarà l'aïllament del Bon Pastor”

això una de les primeres coses que es va fer al principi del mandat va ser parlar amb les concessionàries.

Però a curt termini, a la gent que pateix el problema se li pot assegurar que aviat hi haurà una solució definitiva?

Ara n'estem avaluant l'impacte. He estat parlant amb veïns directament afectats i em parlaven, no tant de la recollida, sinó dels itineraris dels camions, dels horaris...

Per tant, els veïns hauran de tenir paciència...

Sí. Demano un vot de confiança i paciència, tot i que sé que la gent està esgotada amb molts temes, no només amb el Porta a Porta.

Passem a parlar de qüestions urbanístiques importants. La primera és sobre la Sagrera i el que pot significar la nova estació. Tem que es pugui convertir en un barri car i amb lloguers fora de l'abast d'una part del veïnat?

Fa poc vam estar amb l'alcalde parlant amb una família i tenien

aquest neguit. El que és important és que les persones que hi arribin continuïn sent veïns i veïnes i que no passi com en alguns barris on s'està fent fora el veïnat pensant en el turisme. No crec que aquest sigui el cas de la Sagrera.

Una preocupació similar és la que tenen els veïns de l'antiga Mercedes-Benz, al Bon Pastor. És el primer gran ecodistricte de l'Estat i ja guanya premis internacionals abans de ser una realitat. Això té una cara positiva, però també n'hi pot haver una de negativa...

Aquesta zona és important. I crec que aquest projecte pot servir per trencar l'aïllament històric que ha patit el Bon Pastor. Es trencaran barreres urbanístiques físiques per cosir cicatrius. Serà un guany, i el tema de la gentrificació està per veure si passarà. Recordo de petita creuar la Meridiana pels túnels, i això feia que tinguéssim més costum de no anar a la Sagrera, sinó de pujar més cap a Virrei o Fabra i Puig. I tot plegat genera dinàmiques, per exemple d'on consumeixes o a quines escoles vas.

Ara que cita la Meridiana, Collboni ens deia fa poc que la reforma es completarà. Sembla, doncs, que el projecte, que els comuns van reivindicar molt, anava ben encaminat...

Sí, aquí també es tracta de cosir una cicatriu, i per això continuarem amb aquest projecte.

Seguint amb la mobilitat, i tornant a Sant Andreu de Palomar, hi ha veïns que demanen un pla de mobilitat integral, ja que asseguren que les pacificacions acaben desviant el trànsit a altres carrers...

No disposem de dades que mostrin aquesta evidència, però la sensació hi és i se m'ha fet arribar.

I com es pot resoldre això?

La feina del Districte ara és fer el Pla de Mobilitat, i ja s'han fet propostes. Ara cal mirar com les apliquem i les treballem amb els veïns. El carrer Gran es va pacificar, però la mobilitat va més enllà.

Canviant de tema, li volíem preguntar pel barri de la Trinitat Vella. El fotògraf i veí Dani Ruiz reivindica el barri i el situa en el que ell anomena “l'altra ciutat” per donar visibilitat a la Barcelona perifèrica. Per què creu que històricament veïns de barris com aquest s'han sentit oblidats per les administracions?

És la sensació aquesta que només s'ha invertit a l'Eixample, i encara hi és. En el cas de la Trinitat, hi ha

una transformació urbana en marxa amb la zona Nord Trinitat, però quan parlava de la gestió d'expectatives hi ha l'exemple de la presó. Fa molt que se'ls va dir als veïns que anava fora, i encara hi és. Ara amb la Generalitat hem de parlar de l'enderroc. Has de poder viure a qualsevol barri i que no sembli que no ets de Barcelona.

Passem a parlar d'un tema cultural. El festival Jazzing va alertar en la seva darrera edició que si no rep més suport de les institucions, el projecte perilla...

El Jazzing és un festival referent i posa Sant Andreu al mapa. Per a nosaltres és important que el fes-

“Amb el Jazzing de vegades fa la sensació que es queda tancat a la Fabra i Coats”

tival tingui impacte en el territori i un retorn social.

I el Districte què pot fer per arreglar el problema que l'organització del Jazzing denuncia?

Hi ha una part que va més enllà del Districte. En el nostre cas, volem demanar que hi hagi un retorn, perquè de vegades fa la sensació que es queda a la Fabra i Coats tancat i que és impermeable. I com que posa Sant Andreu al mapa, volem que sigui permeable, que els veïns i veïnes el coneguin més, si es pot fer alguna activitat més altruista per part d'ells... Buscar l'encaix perquè la gent hi pugui accedir, perquè genera cohesió.

Per acabar, ens agradaria fer referència al sector del petit comerç. Pròsper Puig, de l'Eix Sant Andreu i president de Barcelona Comerç, ens deia en una entrevista que el petit comerç “és una continuïtat de la comunitat”. Veu bé la salut del sector per continuar sent aquest pilar de la comunitat?

Aquí tenim diferents associacions que fan una tasca imprescindible. I també és molt important que continuïn fent el procés de transformació que el sector està fent. I el comerç, d'altra banda, no són només negocis. Donen seguretat, fan una tasca social... Durant la pandèmia vam acompanyar molt el sector, i ara ho continuem fent amb diferents accions i campanyes perquè tingui visibilitat. ■

– La preocupa perdre la regidoria de Sant Andreu si hi ha pactes de govern?

– Soc filla del districte i és un repte que m'agradaria continuar quatre anys.

– Perquè la regidoria de Salut entenem que no perilla, oi?

– M'encaixa i estic contenta de liderar-la.

La Rita i el Dani es van començar a dedicar al món del porno durant el confinament per la pandèmia. Foto: Joanna Chichelnitzky

Es parla molt del porno. En els darrers temps, sobretot hem assistit a acarnissats debats sobre com la indústria del sexe en línia afecta el jovent i modifica les seves conductes sexuals. Un estudi recent de la Diputació de Barcelona assenyala que un de cada quatre menors ha consumit porno abans dels 12 anys. Malgrat tot això, tendim a pensar que la pornografia es fa en països llunyans, i quan entomem el debat sobre com millorar la salut sexual dels joves parlem dels consumidors o de les seves famílies, no pas de tota la indústria que hi ha al darrere. Alhora, pensem que tot el porno és sempre igual: dones i homes amb cossos normatius practicant sexe.

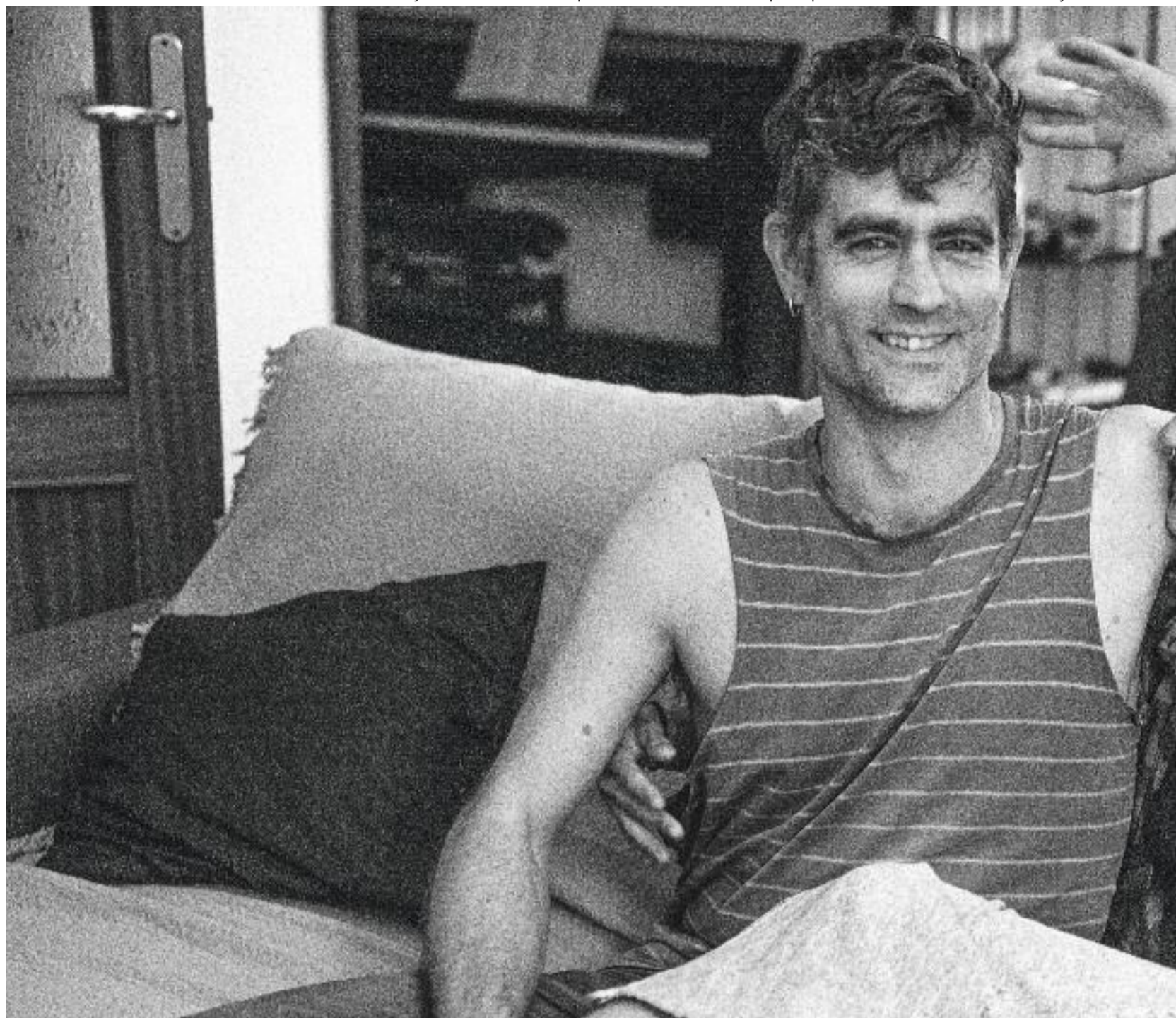
Des del diari *Línia* hem intentat posar-nos en contacte amb nombroses persones de Barcelona i de l'àrea metropolitana que es dediquen a la pornografia perquè ens expliquin com funciona i quin pes té aquesta indústria a casa nostra. La tasca, que en un principi semblava senzilla, ha resultat més complexa del que ens esperàvem. Són poques les actrius, actors o directors que ens han contestat. De fet, després de setmanes, la sensació que ens queda és de cert silenci. Una part del món del porno, el més *mainstream*, no vol explicar-se. Només algunes veus han donat el seu testimoni. Comencem aquest recorregut que va del porno fet a casa fins a la indústria metropolitana del sexe.

LA BASE DEL PORNO

La Rita i el Dani viuen a Barcelona i abans de dedicar-se al porno, amb el nom artístic de Magia Rosa, feia temps que es gravaven fent sexe a casa. Va ser amb la pandèmia quan van decidir penjar els seus vídeos a la xarxa. "Estàvem acostumades a follar davant d'amistats i gravar-nos era una part de la nostra sexualitat", diuen. "Ho vivim de forma natural i volem transmetre aquesta naturalitat als nostres vídeos", afegeixen.

Al començament van crear un compte a Pornhub, una de les plataformes de vídeos en línia més importants del planeta, amb més de 130 milions d'usuaris diaris. "Al principi vam vetar els nostres continguts perquè només es veiessin fora d'Espanya, i fèiem vídeos on no es veia la cara, però això va durar poc", afirmen. "Als familiars costa més explicar-ho", diuen per afegir que "has de ser conscient que, si et dediques a aquesta feina, tard o d'hora tothom t'acabarà veient".

Més tard, Magia Rosa va crear un perfil a Onlyfans, una plataforma en la qual pengen vídeos exclusius per als 200 subscriptors que tenen. Cada subscriptor paga aproximadament cinc euros i mig mensuals i la Rita i el Dani es comprometen a penjar dos vídeos a la setmana. "També ens demanen vídeos personalitzats, com per exemple follant amb botes", diu la Rita. "Depenent dels minuts pot

Porno online 'made in' Barcelona

Intentem entendre com funciona el món de la pornografia a Barcelona i la seva metròpoli de la mà de la Rita i el Dani, dos amics que viuen de fer vídeos sexuals que pengen a les xarxes, i d'Erika Lust, la directora establerta a la capital catalana coneguda per ser una de les pioneres del cinema ètic per a adults.

ser un preu o un altre", puntualitza per afegir que el màxim que han cobrat per un vídeo a demanda ha estat 300 euros. Alhora, assenyalen que s'han negat a fer continguts, com quan els van demanar un vídeo "racista" o practicar "la pluja daurada". "Hi havia un usuari que volia un vídeo per 20 euros on, mentre jo conduïa fent *trompos* amb el cotxe, féssim sexe... Vam dir-li que no!", recorda la Rita amb humor.

Actualment, són presents a

plataformes com Xvideos o Xhamster, i tenen algun vídeo amb més de 5 milions de visites. "Els vídeos d'exterior es mouen molt", diu el Dani, que és qui porta el màrqueting de Magia Rosa. Guanyen una mica més de 2.300 euros al mes, la meitat dels quals provenen de les subscripcions i l'altra del cobrament per visites a les plataformes, però també han gravat amb productors independents com Lustery, que els va pagar 1.200 euros.

No obstant això, tenen un projecte més trencador i ètic. "Amb el col·lectiu Sexual Riot volem fer un porno amb sexe menys heteronormatiu, una estètica cuidada i tutorials de sexe", expliquen. "Volem mostrar, per exemple, què passa quan l'home no té una erecció en una escena", diu el Dani.

PORNO ÈTIC

Parlar de porno ètic a Barcelona és parlar de la directora Erika Lust.

Aquesta artista d'origen suec és una de les pioneres del porno feminista, un producte audiovisual que es desmarca dels rols de gènere i de la violència masculista que sovint trobem al porno *mainstream*. "Es tracta d'un porno que assegura que allò que estàs veient es va fer respectant les condicions laborals i que tots els involucrats seran compensats", explica Lust en declaracions al *Línia*. També vol dir fer porno amb el "consentiment" previ dels actors

Sexe i educació

● El sexe encara és tabú. No se'n parla. Davant d'aquest silenci, i gràcies a les noves tecnologies, la pornografia s'ha convertit, per a molts menors, en la manera que tenen d'educar-se sexualment. "La manca d'educació sexual impartida per part d'institucions públiques fa que molta gent acabi adquirint aquests coneixements del porno", afirma la directora de cinema per a adults Erika Lust. Malgrat això, segons el seu parer, aquesta no hauria de ser la funció del cinema eròtic i sexual. "La pornografia està feta per a l'entreteniment, per

tar-se". Així, quan els joves tenen sexe, per arribar a l'orgasme voldran reproduir aquestes pràctiques.

Tanmateix, no tota la responsabilitat la tenen les plataformes. En aquest sentit, la pregunta incòmoda que es formula la Rita, de Magia Rosa, hauria de fer-nos reflexionar: "Què és primer, la fantasia o el porno?" És difícil de respondre. "Les persones que veuen una violació potser s'han excitat amb això abans de veure aquesta mena de vídeos", assenyala. En la mateixa línia, Iserte afirma que "la indústria produeix el que la

Algunes veus de la indústria del porno ètic reclamen més educació sexual al jovent i una implicació més gran de les institucions en aquest terreny

gaudir i explorar la teva sexualitat, però no com a eina d'educació sexual", apunta.

Sigui com sigui, el jovent s'educa a través de la pornografia que veu a plataformes com Pornhub o Xvideos. "Hi ha tota una generació que ha crescut veient pornografia *mainstream* des de petits", lamenta la sexòloga Montse Iserte. Es refereix a un porno on "les pràctiques vexatòries cap a la dona i els cossos poc realistes han sigut les úniques opcions".

El consum sense alternativa d'aquesta mena de pornografia, segons el seu punt de vista, fa que els usuaris cada vegada necessitin veure vídeos "més extrems per poder tornar a exci-

gent consumeix, i com que la gent consumeix pornografia gratuïta que és vexatòria difícilment es produirà una altra pornografia".

És per tot això que Lust reclama a les institucions que "replantegin el tema per tal de poder oferir, des de ben joves, una completa educació sexual". De fet, ella treballa en el projecte *The Porn Conversation*, que proposa eines a educadors i famílies per poder parlar obertament sobre sexualitat i pornografia amb els joves. Per altra banda, des de Magia Rosa afirmen que, encara que "potser és llunyà", seria interessant plantejar que "la Generalitat de Catalunya invertís en el porno local i educatiu".

i les actrius. "El meu equip i jo ens hem d'assegurar que cada rodatge sigui un entorn de sexe segur on els *performers* puguin explorar la seva sexualitat d'una manera còmoda i relaxada", diu Lust. Per a la sexòloga i darrera portaveu del Saló Eròtic Montse Iserte, aquest porno, que és "minoritari", vol trencar "els rols de gènere i la desigualtat, tot optant pel respecte, el desig, la variació de cossos i d'edats i amb escenes més realistes i diàlegs creïbles".

Gairebé es podria dir que aquesta tipologia de pornografia va néixer amb la directora sueca i a Barcelona. Tot va començar quan Lust, aleshores estudiant, es va traslladar a la capital catalana, l'any 2000, i va iniciar els seus estudis de cinema. Quan li van encarregar fer el seu primer curtmetratge, va sentir la necessitat de fer una pel·lícula porno segons el seu gust i els seus valors, i mostrant "la importància del plaer femení". Així va néixer *The Good Girl*, un curt que ironitza sobre el mite pornogràfic dels repartidors de pizzes. "Barcelona em va donar la llibertat creativa per començar a fer cine per a adults, sobretot pel fet que aquí la gent és molt oberta de ment i sexualment positiva", explica Lust. Així doncs, afegeix,

va sentir que la ciutat catalana era "el lloc ideal", perquè oferia l'oportunitat perfecta per donar vida a una petita productora de porno ètic i feminista que va rebre el nom de la mateixa directora.

Avui dia, el projecte compta amb una sòlida base d'usuaris "als Estats Units, Alemanya, Espanya, el Regne Unit i França". Així mateix, està conformada per tres plataformes que s'adrecen a tres tipus de públic. A Xconfessions cada mes seleccionen dues fantasies sexuals relatades pels usuaris per convertir-les en curtmetratges; a Lust Cinema es prioritzen les històries amb tractament cinematogràfic; i, finalment, Else Cinema ofereix vídeos i fotos eròtiques a demanda.

INDÚSTRIA INTERNACIONAL

En realitat, el porno ètic i independent, com és el cas de Magia Rosa o Erika Lust, és una raresa dins del mercat del sexe en línia. Gran part del porno que es consumeix al món es troba a grans plataformes de vídeos gratuïts com Pornhub, Youporn o Xvideos. El que molts usuaris no saben és que aquestes plataformes estan en mans d'unes poques empreses. La companyia canadenca amb seu a Luxemburg Mind Geek està al

El Dani i la Rita poden arribar a guanyar al voltant de 2.300 euros al mes i tenen vídeos que sumen uns cinc milions de visites a les grans plataformes online

Un informe de la plataforma Xhamster assegura que Barcelona està desbancant ciutats com Los Angeles o Praga com a capital del porno mundial

darrere de Redtube, Youporn i Pornhub i és propietària d'algunes de les productores de cinema per a adults generalista més importants del planeta, com Digital Playground. Per altra banda, la txeca WGCZ Holding domina Xvideos i XNXX. Aquestes mateixes firmes han estat acusades d'albergar pornografia infantil o d'abusos sexuals. En aquest sentit, Lust alerta que "prioritzen el contingut comercial i poc divers i ètic" i que tenen un impacte en els creadors independents.

És aquí on Barcelona té un pes notable que li ha fet valer el títol de capital europea del porno. El 2019, un estudi de Xhamster –la tercera plataforma de porno més important de la xarxa– va qualificar la ciutat com un lloc a l'alça per fer-hi porno en detriment d'altres ciutats com Praga o Los Angeles: "Gràcies al baix cost de la vida i a la relativa escassetat de lleis sobre la nuesa pública, Barcelona s'ha convertit en la capital europea del porno, amb cada cop més pel·lícules rodades a la ciutat i més empreses que s'hi estableixen". L'informe, a més, afirmava que el fet que Ada Colau, quan era alcaldessa, hagués donat suport a les treballadores sexuals feia que la ciutat fos molt adient per a la in-

dústria. Sigui com sigui, només cal visitar una pàgina web com Pornhub i buscar "Barcelona" per descobrir com són de comuns les escenes pornogràfiques que es roden a la ciutat. Alhora, aquest auge s'ha estès per altres municipis com Badalona, on s'hi han gravat escenes de la productora Las Folladoras, una filial de l'empresa Letsdoeit, amb seu a Suïssa. Per altra banda, també s'han fet rodatges a les platges de Sitges i, des de fa uns anys, Cornellà és la capital del porno mundial durant uns quants dies amb el Saló Eròtic.

Tanmateix, tot això no ve del no-res. Barcelona, gràcies a la Sala Bagdad, fa temps que és reconeguda com una de les capitals del sexe. Alhora, ha estat bressol de molts actors i actrius de renom mundial dins del porno *mainstream*, com Nacho Vidal, Toni Ribas –de Sant Boi–, Max Cortés –de Badalona– o Susi Gala –de Barcelona. La fama de la ciutat, doncs, és merescuda, però no sempre per un porno que vetlla pels drets ni que es pot considerar igualitari.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Un homenatge molt sentit als soldats d'ultramar

LES CORTS/ Les guerres colonials de Cuba i les Filipines ens queden molt lluny, però també formen part de la nostra memòria històrica. Per aquesta raó, el Districte de les Corts, amb Cementiris de Barcelona, han rehabilitat, amb fons provinents de la taxa turística, el Panteó dels Soldats o Panteó dels Repatriats d'Ultramar, un mausoleu projectat el 1902 per l'arquitecte municipal Pere Falqués on es van enterrar els soldats que van lluitar en les guerres colonials de Cuba i les Filipines i com a conseqüència van acabar morint a Barcelona, al Sanatori de la Creu Roja. L'homenatge és especialment solidari perquè és un tribut a les víctimes d'una guerra que va afectar els fills de famílies humils.

El monument és de planta quadrada, d'uns deu metres de costat i consta de qua-

Va ser la Creu Roja qui va aconseguir un espai per als soldats de les guerres colonials

tre departaments on es distribueixen els nínxols. Es pot accedir als departaments interiors caminant a través de dues escales que discorren pels laterals i, a través dels dos primers departaments, s'accedeix als dos següents. Damunt del monument, just al centre, s'alça una creu amb inscripcions

Foto: Ajuntament

que fan referència a les persones repatriades que van originar el mausoleu.

INICIATIVA SENSE PRECEDENTS

El 27 d'agost del 1897, l'Alta Junta de Cementiris va aprovar el projecte de construcció d'un monument per acollir les restes dels soldats repatriats d'ultramar, que en aquell moment encara estaven enterrats de forma provisional. Es van exhumar i traslladar a la cripta un total de 725

coscos, que van ser enterrats als nínxols dels quatre departaments, i el dia 31 d'octubre del 1904 es va fer la cerimònia d'inauguració del nou espai.

Aquesta va ser una iniciativa sense precedents a l'Estat i fruit de l'acord que va propiciar la Creu Roja espanyola amb el municipi llavors independent de les Corts, que va cedir a l'organització un solar on poguessin ser enterrades les restes mortals dels soldats repatriats que

havien traspasat a conseqüència de la guerra.

El mausoleu es trobava fins ara en males condicions i els tècnics han recuperat la imatge original millorant el seu funcionament i han sanejat les pedres del monticle central. També s'ha reparat el paviment de la coberta i s'han arreglat les baranes que envolten la terrassa, mentre que a l'interior s'ha rehabilitat tot l'espai per eliminar patologies per filtracions d'aigua.

Vil·la Florida: una casa burgesa que ha fet un gran servei social al barri

SARRIÀ - SANT GERVASI/ L'edifici que avui acull el Centre Cívic Vil·la Florida ha passat per unes quantes vicissituds al llarg de la història. Originalment, la finca delimitada pels carrers de Muntaner, Reus, Sant Gervasi de Cassoles i del Bisbe Sivilla va ser la residència d'uniques famílies de la burgesia catalana: els Santcliment, els Arimon i els Calvet, entre d'altres. A mitjan segle XX es va convertir en l'Escola de Puericultura, que es va mantenir en funcionament durant quaranta anys i per on van passar molts professionals de l'ensenyament i nombrosos infants.

Després del tancament, l'edifici va patir un deteriorament progressiu, fins que l'any 2004 l'Ajuntament va adquirir la finca i la va transformar en un equipament de barri. Primer es van rehabilitar els jardins i després es van dur a terme les obres per convertir la Vil·la Florida en nou centre cívic de Sant Gervasi. La reforma va permetre conservar l'edifici principal, substituint els afegits no originals per un cos funcional a partir del primer pis. També es van eliminar les barreres arquitectòniques i es va millorar la comunicació dels espais interiors amb els jardins.

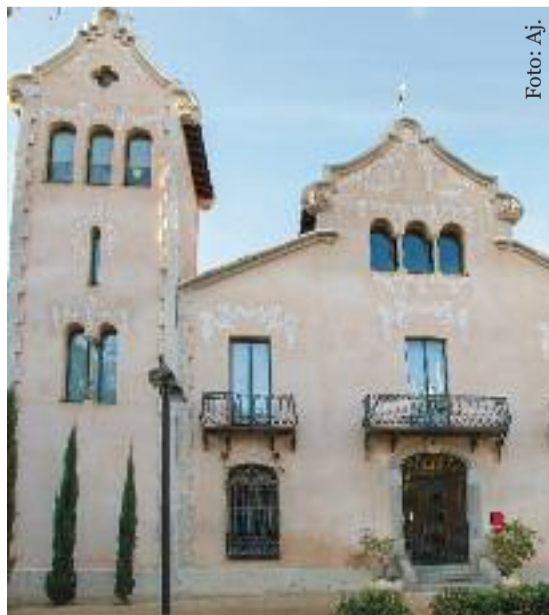

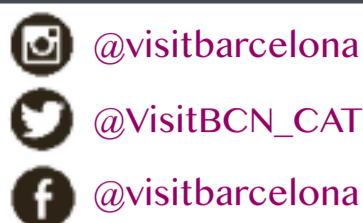
Foto: Aj.

Una casa-fàbrica tèxtil just al centre de la ciutat

CIUTAT VELLA/ L'any 1779, el fabricant d'indianes Pere Vermell va comprar uns terrenys al carrer Jonqueres, al número 10, per construir-hi un model molt estès durant aquells temps: una casa-fàbrica. L'edifici de tres plantes combinava els habitatges del director i dels tècnics amb la zona de feina o quadra, tot al voltant d'un pati, on treballaven 150 operaris en 50 telers. Primer s'hi va instal·lar la societat Pere Vermell i Cia i, després, al segle XIX, la família Martí. Actualment, a l'antiga casa-fàbrica Vermell-Martí hi ha un restaurant i apartaments.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

Un gran espai verd rodejarà la Casa de l'Aigua de Trinitat Vella

Foto: Ajuntament

SANT ANDREU/ La Casa de l'Aigua és un tresor prou conegut pels veïns de la Trinitat Vella i fins i tot de Barcelona, perquè va ser una part important d'una gran infraestructura de canalització per millorar la capacitat de cabal i l'abastiment d'aigua a la ciutat durant el segle XX. Cal recordar que des d'on avui hi ha el barri de la Trinitat Vella s'impulsava l'aigua fins al dipòsit ubicat a l'actual Trinitat Nova, on es clorava i des d'on es conduïa al nucli antic de la ciutat, inclosa la Barceloneta. Però avui destaquem la Casa de l'Aigua perquè molt recentment s'ha aprovat la remodelació dels entorns de l'edifici, cosa que convertirà l'antic edifici en un espai verd de referència al barri millorant-ne l'accessibilitat, creant nous recorreguts i un espai de refresc i renovant l'àrea de jocs infantils.

MÉS ESPAI I UNA ÀREA INFANTIL

La remodelació preveu fer els espais més accessibles. L'esplanada es conformarà amb un pendent transitable tant per a vianants com per als vehicles ocasionals de manteniment, i es crearan diversos recorreguts amb paviments accessibles que enllacin amb els altres espais de l'àrea verda. Pel que fa a la millora de les connexions, està previst construir una nova escala que connectarà l'avinguda Meridiana amb la parada de bus situada al carrer Pare Pérez del Pulgar.

Fruit de la renovació, l'entorn de la Casa de l'Aigua disposarà d'una nova zona de jocs infantils que potenciarà el joc amb la natura amb elements de materials naturals que fomentin les activitats lúdiques d'enfilar-se, lliscar, fer equilibris i experimentar amb l'entorn.

També es crearà un espai de refresc, d'uns cinquanta metres quadrats, dissenyat amb la complicitat de les entitats del barri, que recuperarà íntegrament la font-brollador de la Casa de l'Aigua, que ara mateix no funciona.

La Casa de l'Aigua va ser construïda per la companyia pública municipal barcelonina Aigües de Montcada entre els anys 1915 i 1919, després que una epidèmia de tifus causés una gran mortaldat el 1914 a causa de la contaminació de l'aigua. Entre el 2007 i el 2013, l'Ajuntament va dur a terme una reforma del conjunt patrimonial, que està format per l'estació de bombeig, a la Trinitat Vella, la galeria subterrània que travessa l'avinguda Meridiana i l'estació receptora i planta de tractament, amb capacitat per a 10.000 metres cúbics d'aigua, al barri de la Trinitat Nova.

Nou Barris

La darrera masia de Nou Barris per rehabilitar

La masia de Can Carreras, al Parc Central de Nou Barris, és un dels últims records de com era la vida a Barcelona abans de la industrialització. Està previst que l'edifici es transformi en un nou equipament per al barri, concretament en una escola bressol, però les obres mantindran l'aspecte de l'última gran masia que queda a Nou Barris pendent de rehabilitació.

UNA MASIA MOLT FÈRTIL

La ubicació de la finca, damunt d'una mina d'aigua procedent de Collserola, fa pensar que Mas Sala, el primer nom que se'n conserva, devia ser una masia molt productiva en l'antiguitat. Lluís Guarro i Casas, un conegut fabricant de paper, la va adquirir al segle XIX i li va donar el seu nom actual, Can Carreras. L'any 1914 hi van arribar els masovers Josep Mompert i Rita Estadella, que van recuperar el seu esperit agrícola original, substituint les flors i els arbres fruiters per vinyes, cereals, garrofes, verdures i hortalisses. Després de la guerra, la finca, que limitava amb l'actual passeig de Valldaura, la plaça de Karl Marx i, pel sud, amb el torrent de Can Peguera, es va parcel·lar i vendre, i els camps es van convertir en un grup de cases, conegudes com el barri de Can Carreras, ara desaparegut. Finalment, als anys noranta, es va expropiar l'edifici per incorporar-lo al Parc Central de Nou Barris.

Foto: Aj.

La cúpula modernista amb una història que sorprèn

Foto: Ajuntament

L'EIXAMPLE/ La cúpula és la part més coneguda de la Casa Estapé, un edifici ubicat al número 6 del passeig de Sant Joan que ha esdevingut un dels emblemes del Modernisme a Barcelona. Però aquesta famosa cúpula no estava planificada originalment. Va ser, més aviat, un bon invent de l'arquitecte per cobrir un afegit de darrera hora, el taller de treball d'un artista.

La Casa Estapé, també coneguda com a Casa Enric Laplana, el nom del propietari, és un edifici residencial de cinc pisos més un altell, dissenyat l'any 1907 per Bernardí Martorell i Rius, un arquitecte de l'època ben influenciat per l'obra d'Antoni Gaudí i Lluís Domènech i Montaner, i també per la d'artistes centreeuropeus molt populars en aquella època. La seva obra és un paradigma del

modernisme més ortodox que imperava en aquell moment. S'aprecia en l'ús d'estuc als primers pisos i de maó vist als pisos superiors, de pedra a la tribuna del primer pis o en la decoració de la façana i els volums contundents. També en els esgrafiats florals a la façana, els treballs de ferro forjat a les baranes dels balcons o la ceràmica vidriada de colors.

La famosa cúpula és l'acabament perfecte d'aquesta obra. Coberta de teules vidriades amb forma d'escates de colors blanc i verd, i rematada per una creu de ferro, fa la funció de cobrir un altell que no estava previst inicialment. Va ser un amic de Bernardí Martorell, el també arquitecte Jaume Bernades, qui va demanar-li construir aquest afegit per instal·lar-hi el seu taller de pintor. I a sobre s'hi va col·locar la famosa cúpula.

Els carrers de la ciutat es van il·luminar el 23 de novembre per donar la benvinguda a Nadal. Es va fer en un acte multitudinari al passeig de Gràcia amb un espectacle titulat *Astronòmica*, de la companyia Obskené.

Europa reconeix Barcelona Comerç per la Capitalitat

INICIATIVA ▶ Una delegació de Barcelona Comerç, encapçalada pel seu president, Pròsper Puig, i el secretari general de Vitribres d'Europa i vicepresident de l'entitat, Lluís Llanas, es van reunir fa pocs dies amb responsables públics i privats de l'ecosistema del comerç de proximitat europeu, com ara la Direcció General de Comerç de Proximitat de la Comissió Europea i la presidència de l'Independent Retail of Europe (IRE).

L'IRE és un dels actors més importants del comerç minorista a Europa i aquesta setmana celebrava els 60 anys. Durant l'acte de celebració, membres de la Comissió Europea van destacar la feina de Barcelona Comerç com a creadors del projecte de la Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat.

El president de l'IRE, Thomas Nonn, també va incidir en el valor del projecte, reconeixent en nom dels prop de mig milió de comerciants que representa la feina feta per Barcelona Comerç.

Barcelona Comerç, reconeguda a Europa. Foto: Barcelona Comerç

Per la seva banda, Pròsper Puig va recollir satisfet aquests reconeixements dels seus col·legues europeus. "Ens esperem més que mai a continuar treballant en la candidatura de Barcelona per convertir-se en la primera Capital Europea del Comerç de Proximitat", declarava Puig.

Amb tot, està previst que pròximament el Parlament Europeu aprovi la incorporació dels tres milions d'euros assignats al projecte de la Capitalitat i que s'anuncii el nom de la ciutat que acollirà la primera edició de la iniciativa, a la qual Barcelona opta com a impulsora del projecte.

El comerç de Sant Andreu també celebra la Festa Major

ENTITATS ▶ Sant Andreu de Palomar està de Festa Major des del 29 de novembre, i ho estarà fins al pròxim 10 de desembre. Aquests dies festius són una bona oportunitat perquè el veïnat faci costat al comerç de proximitat del barri. És per això que Sant Andreu Nord Comerç i l'Eix Sant Andreu han organitzat cadascú una jornada festiva i comercial.

D'una banda, Sant Andreu Nord Comerç ha organitzat una xocolatada popular i gratuïta l'1 de desembre a la tarda al carrer

Gran de Sant Andreu, a la cantonada amb els carrers de Guardiola i Feliu.

I per la seva banda, l'Eix Comercial de Sant Andreu celebra el 2 de desembre la Festa de l'Eix, al carrer de Sant Adrià, entre els carrers de Gran de Sant Andreu i d'Otger. La festa comptarà amb jocs infantils, recollida de joguines noves, el rostit de la vedella dels Pirineus, un vermut infantil amb tast de xocolata i, al vespre, serà l'hora de menjar-se el rostit que s'haurà cuinat al llarg del matí.

El comerç també celebra la Festa Major. Foto: Ajuntament

Sabies que **Sant Andreu** agrupa en els seus polígons empreses que s'estan incorporant a la indústria 4.0?

Descobreix el potencial econòmic del teu districte

La Casa
dels Barris

espai línia

Exposició
Economia de Proximitat,
l'economia dels barris

Girona, 52
Barcelona

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous

9:00h a 14:00h els divendres

Una mà per sortir del pou de la violència masclista

“Sempre hi ha un bri d’esperança”

A Ndavant posen eines i mecanismes per donar suport i acompanyar les seves treballadores que pateixen situacions de violència. Foto cedida

► “Em feien sentir petita, però ara m’he fet gran: sempre hi ha un bri d’esperança”. Aquest no vol ser un espai per descriure la violència psicològica que va patir la María José per part de la seva exparella, sinó més aviat un altaveu per fer extensiu el missatge que de la violència se’n surt. És la idea que transmet aquesta administrativa que treballa a Ndavant, una empresa socialment compromesa amb les persones i que fa anys que s’esforça per identificar i actuar davant de casos de violència masclista que puguin patir les seves treballadores.

La María José fa un any que treballa a Ndavant, on va recalar ajudada per l’ONCE, organització de la qual forma part per la fibromiàlgia que pateix. Confessa que a la seva anterior feina no es trobava gens còmoda i que aquella empresa no l’ajudava a superar les dificultats que la vida havia posat al seu camí. “El dia que vaig trobar Ndavant va ser com si se m’aparegués un àngel”, assegura. “A Ndavant posem eines i mecanismes per donar suport i acompanyar les nostres treballadores que pateixen situacions de violència”, explica Montse Parés, delegada social de la companyia a Catalunya.

SENSIBILITZACIÓ I FORMACIÓ

A més, Ndavant porta a terme formacions i accions de sensibilització per als seus equips per convidar a la reflexió i aprendre a identificar i actuar davant d’aquesta mena de violència. “La nostra voluntat és afavorir que elles puguin viure per si mateixes”, afegeix Parés, que posa èmfasi en la necessitat de garantir que aquestes dones tinguin una estabilitat econòmica i laboral. Així ho corrobora la María José, que reconeix que la feina a Ndavant li ha aportat “seguretat i tranquil·litat”. “Un mal de cap menys”, assenyala la treballadora. En el seu cas, ella venia d’una situació en la qual la feien sentir inútil. “T’ho acabes creient”, reconeix la María José, que celebra que ara, a Ndavant, estan “molt pendents” d’ella i de les seves necessitats.

Per posar de manifest aquest compromís social a favor de la igualtat i per l’erradicació de la violència envers les dones, Ndavant ha posat en marxa una campanya de conscienciació que consisteix en el repartiment d’unes postals, com aquelles que enviàvem fa dècades als familiars quan anàvem de viatge, perquè dediquem uns

minuts a reflexionar sobre aquesta xacra social. I ho ha fet amb motiu del 25 de novembre, dia internacional per a l’erradicació de la violència envers les dones.

Les postals demanen construir un món sense violència contra la dona i permeten, al revers, escriure un missatge que es pot compartir a les xarxes socials amb el hashtag #UnaVidaSinViolencia. “La idea és pensar què diries a una dona que t’ha confiat la seva situació de víctima de violència”, detalla Parés, que considera que tots hi podem aportar alguna cosa, sigui oferint escolta

a aquestes dones o ajudant-les a fer el pas per deixar enrere aquest suplici. “Aquestes dones estan invisibilitzades, i és per aquesta raó que cal prendre-hi partit. Ser activista i formar part de la solució real per a elles”, remarca la delegada social de Ndavant.

MÉS PETICIONS D’AJUDA

I és que encara hi ha feina per fer. Segons detalla Parés, des de principis d’any han notat un increment del 30% de les peticions d’ajuda de treballadores de l’empresa que estan vivint situacions de violència masclista.

“Això vol dir que el missatge arriba a tota la plantilla”, celebra Parés, que indica que les ajuden a totes i cadascuna d’elles. “No en deixem cap enrere”, reitera.

I una d’elles és la María José, que ara mira el futur amb uns altres ulls. “Vaig estar a baix de tot, però si mires cap amunt sempre hi veus algun fil de llum, un bri d’esperança cap a on cal anar, perquè sempre hi ha una manera de sortir-se’n”, proclama. Acaba la conversa, doncs, com l’ha començat: insistint amb el seu missatge d’esperança amb un altaveu tan poderós que pot arribar al pou més profund i fosc.

Ndavant ha posat en marxa una campanya de conscienciació que consisteix en el repartiment d’unes postals. Foto cedida

Cultura de Barri

Espai Línia | Cicle 'Cultura de Barri'

L'Espai Línia acull durant aquest mes de desembre el cicle *Cultura de Barri* després d'una prèvia en forma de conversa amb el regidor Xavier Marcé. Tota la informació, a espailinia.cat.

Uns gegants sense fronteres

CULTURA POPULAR ▶ L'any 1998, les icòniques figures que coronen la Casa Milà passaven a formar part de la imatge festiva barcelonina convertides en gegants. Naixien així els Gegants de la Pedrera, creats per l'artista Toni Mujal per encàrrec de la propietat de l'edifici, l'Obra Social de Catalunya Caixa (ara, Fundació Catalunya-La Pedrera). En aquell moment, ja fa 25 anys, Karen Mejía no havia trepitjat mai Barcelona. Actualment, en canvi, aquesta dona nascuda a l'Equador és l'ànima de la colla que fa ballar aquests gegants tan gaudinians.

Recapitem. Els Gegants de la Pedrera van ser concebuts més per ser exposats que no pas per sortir a ballar. Per aquest motiu, durant molts anys van ser força inactius i van passar temporades llargues tancats. El 2011, però, el seu creador els va restaurar per fer-los més fàcils de portar. Va ser gràcies a l'impuls i al finançament de la Coordinadora de Gegants de Barcelona, entitat a la qual, a partir d'aleshores, la fundació propietària dels Gegants de la Pedrera els en va cedir l'ús.

La Coordinadora de Gegants, doncs, va assumir l'activitat i el manteniment de les figures vinculades a la

Casa Milà. Però va ser només durant vuit anys, ja que, el 2019, es va crear la colla pròpia d'aquests gegants, l'Associació d'Amics i Amigues dels Gegants de la Pedrera. Tot i ser una entitat jove, avui dia ja supera la seixantena d'integrants, en bona part gràcies a Karen Mejía, que n'és la presidenta, i a Dani Codina, el cap de colla.

CULTURA POPULAR DIVERSA

Tenint en compte que la comunitat estrangera no acostuma a estar gaire representada en les entitats de cultura popular, el cas de Mejía, que en presideix una, és excepcional. Conscient d'això, ha intentat canviar les coses des que forma part dels Gegants de la Pedrera. "Veia que era un món una mica tancat i trobava que això no tenia sentit. Si es vol donar a conèixer la cultura popular, cal obrir-la a tothom", subratlla Mejía. Ara, celebra, "hi ha més diversitat" a la colla, amb membres del Senegal, Itàlia, Rússia i l'Argentina. "La integració és una obligació moral de la nostra associació", deixa clar aquesta dona, que també participa en els Castellers de Barcelona i la Cabrònica del Nord, la colla de diables del Fort Pienc.

Un grup de teatre per acostar a tothom la passió per actuar

TEATRE ▶ Sant Antoni és un barri amb una tradició teatral molt arrelada. El grup El Triangle, fundat l'any 1981, és un dels màxims exponents d'aquest vincle entre el barri i les arts escèniques, però hi ha altres projectes veïnals que miren d'acostar a tothom la passió per actuar. Un d'aquests és el grup de teatre de l'Associació Veïnal de Sant Antoni, creat ara fa dos anys i dirigit per Aïda Bosque.

Durant la tardor del 2021, quan la pandèmia ja permetia fer activitats però encara les condicionava força, diversos veïns van voler tornar a fer teatre. Havien estat integrants del grup de teatre del Centre Cívic Cotxeres Borrell,

"Tres dels integrants són persones que no havien fet mai teatre", destaca la directora Aïda Bosque

que amb la crisi del coronavirus es va aturar, i van decidir formar un nou grup que assagés al local de l'AV de Sant Antoni. Aïda Bosque, filla d'una de les impulsores del nou grup, es va oferir com a directora, aprofitant la seva experiència fent i ensenyant teatre. I així va començar tot.

Actualment, són set els membres que formen el grup. "Tres dels integrants són persones que no havien fet mai teatre", destaca Bosque. Per a ella, això és una bona notícia, perquè vol dir que la iniciativa és capaç d'animar la gent a endinsar-se per primera vegada en el món del teatre. Pel que fa a la mitjana d'edat, hi ha un noi que està en la vintena que s'hi ha afegit aquest any, mentre que la resta superen els cinquanta anys.

L'aniversari de la Nollegiu col·lapsa el carrer

Foto: Nollegiu

LITERATURA ▶ El 27 d'octubre del 2013, obria al número 20 del carrer de l'Amistat una nova llibreria, la Nollegiu. L'àmplia oferta d'activitats que acollia la botiga i la bona rebuda per part del veïnat van fer que el primer local quedés petit al cap de dos anys, havent-se de traslladar el 2015 al carrer de Pons i Subirà, número 3. Precisament, aquest carrer va ser l'escenari, el passat 29 d'octubre, de la celebració del desè aniversari de la llibreria del Poblenou.

L'acte va ser tota una festa i va comptar amb la presència d'una setantena d'autors. Veïns i clients, per descomptat, tampoc es van voler perdre l'esdeveniment: "Des de les onze del matí fins a les dues del migdia van passar per aquí unes mil persones", destaca el llibreter i fundador de la Nollegiu, Xavier Vidal. Tanta va ser l'afluència a Pons i Subirà que algú va dir a Vidal que el carrer havia quedat col·lapsat. Aquest, justament, era el seu objectiu: "Que la cultura col·lapsés el carrer per un dia".

Nollegiu va obrir una segona llibreria al Clot l'any 2019, situada al número 588 del carrer de València i que celebrarà el quart aniversari el 17 de desembre. Una altra festa.

Foto: Ajuntament de Barcelona

L'òpera arriba als eixos comercials del districte de Nou Barris

MÚSICA ▶ La Fundació Barcelona Comerç va engegar el 3 de novembre la programació d'una sèrie d'actuacions gratuïtes d'òpera a determinats comerços de Nou Barris. Així, tothom a qui li agradi aquest gènere musical podrà gaudir de sis actuacions a tot el districte fins al 2 de gener del 2024.

Els recitals s'aniran fent de manera esglaonada durant els dos mesos de la iniciativa i agrupats per eixos comercials. Sempre tindran lloc de dos quarts de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre a diferents comerços, excepte al Turó de la Peira, on s'avançarà l'horari: aquí es faran de les cinc de la tarda a les vuit del vespre, mitja hora abans.

El primer concert es va celebrar el 3 de novembre a l'Eix Nou Barris i la següent actuació va ser el 17 de novembre a l'Eix Fabra Centre-Entorn Virrei. La programació continuarà el 22 de desembre, quan es faran dues actuacions a Roquetes i a la Zona Nord. Finalment, l'Òpera al comerç de Nou Barris s'acabarà el 2 de gener del 2024, també amb actuacions a dues zones: a la Trinitat Nova i al Turó de la Peira.

Es tracta d'una iniciativa que aposta per la fusió del comerç i de la cultura, traslladant la posada en escena dels grans teatres a les botigues de proximitat de la ciutat; espais de comerç, però també de veïnatge i de cultura.

Foto: Barcelona Comerç

El conjunt de Xavi Molist rebrà el pròxim diumenge 3 de desembre l'SD Formentera, en partit corresponent a la 14a jornada de Segona RFEF. La UE Sant Andreu hi arribarà després de la derrota per 1-0 contra l'RCD Espanyol B del passat 25 de novembre.

Cris Álvarez troba el seu camí

» La perpetuenca personalitza Playmobil d'esportistes, com Alèxia Putellas, Sílvia Domínguez o Alcaraz
 » "Els Playmobil són amitats que em regalen i plantegen reptes, i m'ajuden en els pitjors moments", diu

Toni Delgado
BARCELONA

"Mai havia destacat en res i ajuntant les meves passions (els Playmobil, la fotografia, el cinema i les sèries de televisió, la cultura i l'esport) he trobat el reconeixement. Personalitzar Playmobil amb peces originals, i, si és necessari, pintant-hi a sobre i amb adhesius dissenyats per mi, és un repte preciós i esgotador", comparteix Cris Álvarez (Sabadell, 1985), que fa vuit anys que ha localitzat el seu camí artístic: *You Are Click*. Aquesta tècnica en Educació Infantil és vetlladora de Primària per a infants amb necessitats especials a l'Escola Tabor, de Santa Perpètua de Mogoda.

Hem quedat a les Cotxeres de Sants, durant la 55a Fira de Col·leccionistes de Juguines Antigues, organitzada per l'Associació Juguemaniàtics, i la perpetuenca arriba amb una motxilla negra d'on treu una bossa amb algunes de les seves creacions del món real i de ficció de l'esport: Oliver Atom, Benji Prince, Mark Lenders, Lola Gallardo, Jennifer Hermoso, Aitana Bonmatí, Rafa Nadal...

I, és clar, Alèxia Putellas. "L'Alèxia és pura inspiració. Es nota que viu les coses al màxim i que mai deixa de treballar per millorar. Quan va patir la ruptura del lligament encreuat anterior del genoll esquerre, el fisioterapeuta li demanava que descansés un dia a la setmana i ella, com es pot veure a *Alèxia: Labor Omnia Vincit*, el seu documental a Prime Video,

no volia", l'elogia Álvarez, que ha fet unes quantes versions de Playmobil de la molletana. L'última, amb l'equipació actual i celebrant els seus 400 partits amb el Barça.

Em queda clar que l'entrevistada té mil idees i no prou temps per desenvolupar-les. És detallista, perfeccionista i inesgotable, i dedica moltes hores a personalitzar els clics. Com que Playmobil no ven les peces soltes, Álvarez ha de comprar els clics sencers i reunir peces de molts tipus (n'hi ha moltes descatalogades i algunes les troba a fires) per poder disposar d'un ampli ventall d'elements per donar vida els personatges. Avui s'ha comprat tres Playmobil, que desmuntarà per crear-ne de nous.

UN TREBALL D'ORFEBRERIA

El seu és un treball d'orfebreria i no és estrany que la montgatinna Sílvia Domínguez, jugadora del Perfumerías Avenida i de la selecció espanyola, la felicites pel clic que li va dedicar. També n'ha personalitzat d'altres basquetbolistes, com la badalonina Anna Cruz o Laura Nicholls, el tenista Carlos Alcaraz o la boxejadora Joana Pastrana. Per recordar l'any 1992, el del gol de Ronald Koeman a Wembley per donar-li al Barça la seva primera Copa d'Europa, i el dels Jocs Olímpics de Barcelona, va crear un clic de voluntari olímpic. Són treballs que podem veure al seu Instagram (@youareclick). Amb el mateix usuari també la podem trobar a TikTok.

Mai utilitzarà les peces dels Playmobil de la seva infància, que conserva com si fossin nous. La mare, la Maica Brull, li va re-

Cris Álvarez amb alguns Playmobil d'esportistes. Foto: Toni Delgado

galar la primera capsa, un cotxe esportiu blanc descapotable amb una parella, i des d'aquell moment aquells clics van passar a ser companys de moltes hores d'imaginació d'una filla única que sempre li demanava Playmobil als Reis Mags: el vaixell pirata, l'illa del tresor, el castell, la mansió victoriana...

Va ser una nena incompresa perquè anava a contracorrent i qüestionava el sistema. Per què pel fet de ser noia havia de jugar amb nines i vestir de rosa? Amb el temps, s'ha reconciliat amb aquest color, però les nines mai li han fet el pes. La perpetuenca sempre va preferir les Tortugues Ninja, que mai li van regalar, els G.I. Joe, la Mega Drive, la Game Gear o els Playmobil.

Al pati de l'Escola Sagrada Família era "la rareta" perquè jugava a futbol i és possible que ho fos encara més perquè hi tenia traça i podia ocupar qualsevol posició al camp. Afortunadament, els temps han canviat força. "Abans, si xutaves una pilota, et veien com un homenot, i

ara l'esport practicat per dones està creixent. M'emociona veure que hi ha referents femenins, com Aitana Bonmatí, que acaba de rebre la Pilota d'Or i té una visió de joc increïble", celebra. És molt culer "i molt Peter Pan".

M'ensenya una foto preciosa d'ella molt peticona petonejant l'avi, un Joan Brull orgullós i equipat amb el mallot de la Unió Ciclista Sabadell. "Va ser un gran ciclista i crec que no se li van reconèixer els mèrits, igual que al meu pare, el Juan Álvarez, que era un excel·lent atleta popular que va guanyar moltes curses populars al Vallès", reivindica.

Treballant en una botiga de juguines va ser on Álvarez es va retrobar amb els Playmobil i va descobrir els nous accessoris, i, sobretot, que per fi hi havia una gran varietat de cabells. Un dia, per fer broma amb el seu cap, que portava patilles, li va personalitzar un clic amb el logo del local, i després en va fer un d'ella mateixa, un altre de Freddie Mercury i un més de Mario, de Nintendo. "Durant el temps que els Playmobil van estar expo-

sats a la botiga vaig veure que a la gent li feien molta gràcia i em vaig animar a crear-ne més", recorda.

Començava així un somni molt lluitat que, de moment, l'ha dut a organitzar tres exposicions, sobre grups de música, sèries de televisió i pel·lícules, a l'Hotel Ocean Drive Barcelona (Dreta de l'Eixample), i una altra, de sèries televisives, a un hotel de la mateixa cadena a Madrid. A l'axe Hotel Barcelona va muntar una mostra de moments importants de la cultura LGTBQ+, i a Can Perico, un restaurant de Santa Perpètua, també han pogut gaudir del seu talent. Álvarez no ha deixat de guanyar premis, com el d'artista revelació als OD Art Awards, a Eivissa, un concurs de fotografia al Tapantoni, el de millor cartell per a la sèrie *Foodie Love*, d'Isabel Coixet per a HBO, un altre de la Festa Major de Santa Perpètua... Sempre, és clar, amb els Playmobil com a protagonistes.

"Els Playmobil són amitats que em regalen i plantegen reptes, i que m'ajuden en els pitjors moments. També m'obren noves portes, com poder conèixer artistes que admiro, com Verònica Moral, de *Vis a Vis*. És un amor! Li vaig regalar un clic personalitzat i ella em va correspondre amb un guió de la sèrie!", comparteix, satisfeta. Moments que es mereix per la seva creativitat i tenacitat.

"Cada cop que vaig al fisioterapeuta pateixo molt perquè tinc l'esquena plena de contractures. M'hi deixo l'ànima, eh", confessa Álvarez, mentre s'estira a terra perquè li faci la foto que m'ha proposat per a aquest reportatge.

Lliga per a la protecció
**d'animals i plantes
 de Barcelona**

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

No t'ho perdís

Foto: Pau Cortina/ACN

Fira de Santa Llúcia

L'esperit nadalenc ja ha tornat a Barcelona. Prova d'això és que, des del passat 24 de novembre, la Fira de Santa Llúcia omple de nou l'avinguda de la Catedral, on estarà instal·lada fins al 23 de desembre. La d'enguany és la 237a edició de la fira i compta amb un total de 200 parades que ofereixen productes típics de Nadal, com pessebres, avets, figures, tions, molsa i un llarg etcètera. A més, en el marc del tradicional mercat també es faran activitats i propostes, com el Tió Gegant de Santa Llúcia o la Diada de les Tradicions i Costums Nadalencs a Catalunya.

Famosos

Albert Adrià (l'Hospitalet de Llobregat, 1969) va deixar els estudis l'any 1985 per entrar a treballar a El Bulli, el restaurant del seu germà, Ferran Adrià. I la va encertar: actualment, és el segon millor cuiner del món. Així ho ha considerat el jurat dels premis *The Best Chef Awards*, que ha atorgat el primer premi al madrileny Dabiz Muñoz. Albert Adrià, xef del restaurant Enigma de Barcelona, també ha rebut en aquesta edició un dels premis especials, el *The Best Chef New Entry Award*, que destaca la seva entrada al top mundial de cuiners. D'altra banda, un altre cuiner català, Jordi Roca, ha estat reconegut com a millor mestre pastisser, mentre que Ferran Adrià ha rebut el premi a la trajectòria.

La fitxa

QUI ÉS?

A L B E R T A D R I À

ÉS FAMÓS PER...

Ser un xef de prestigi mundial

Als 80 va entrar a El Bulli amb el seu germà, Ferran Adrià

QUÈ HA FET?

Ser escollit segon millor cuiner del món

Només per darrere del xef madrileny Dabiz Muñoz

A LES XARXES...

Gran reconeixement

Ha rebut una pluja de felicitacions per aquesta distinció

Llibres

El silenci dels astronautes
Laia Fàbregas

La Rita, de set anys, té problemes greus de comunicació a l'escola. S'ha inventat una bombolla que la protegeix dels que l'envolten i viu en el seu silenci. No parla amb ningú. En canvi, a casa, no calla. L'Anna, la mare, viu atrapada en una bombolla de culpabilitat. Atabalada per la feina, per la preocupació i pel record de la filla que se li va morir a la panxa a mig embaràs.

Teatre

Solar
Ireneu Tranis i Alba Valldaura

En un petit poble de mil habitants hi ha un projecte per construir 168 hectàrees de plaques fotovoltaïques en sòl agrari. Centrals elèctriques enormes canviaran per sempre la vida al poble. Miralls negres cablejats substitueixen espigues de blat. Què cantaran els treballadors del camp, quan el camp sigui una central energètica?

Al teatre El Maldà de Barcelona.

Música

Sonríe porque estás en la foto
Sergio Dalma

Sergio Dalma ha publicat un nou disc, *Sonríe porque estás en la foto* (Sony Music), i amb aquest ja són 22 els àlbums del cantant. Es tracta d'una xifra que només pot aconseguir algú que, com ell, s'ha dedicat a la música tota la vida, amb ni més ni menys que 34 anys de trajectòria. Tot i això, ha dit a l'ACN que sempre entra a l'estudi "com si fos el primer o el darrer disc".

Pelis i sèries

No, no quiero
Belén Santos

La directora i guionista Belén Santos presenta aquesta pel·lícula documental que ens acostarà a la realitat dels matrimonis forçats a través de l'experiència de quatre dones: Aya, María, Luna i Amy. Elles van ser capaces de rebel·lar-se contra aquesta imposició, enfrontant-se a les seves famílies, deixant-ho tot enrere i començant una nova vida totes soles.

ESTILS DE VIDA

Addictes a la interacció social

Foto: Freepik

📍 XARXES SOCIALS

L'addicció als telèfons mòbils és un dels grans reptes que tenim damunt la taula. Nombrosos estudis evidencien que cal trobar solucions abans que l'assumpte se'ns escapi de les mans. Ara bé, el problema és dels dispositius o dels continguts que hi trobem? Un equip de recerca de la Universitat de Granada ha demostrat per primer cop que no és el telèfon el que ens genera addicció, sinó la interacció social que ens permet. És la primera evidència experimental d'una teoria que ja advertien alguns investigadors i s'ha publicat a la revista científica *Psicothema*.

Per arribar a aquesta conclusió, els científics van reunir 86 persones i els van col·locar en dos grups: uns havien d'enviar un Whatsapp als seus coneguts sobre el projecte de recerca on col·laboraven, i els altres, no. Després, van deixar tothom sense accés als dispositius. Mentrestant, els científics van mesurar l'activitat electrogalvànica de la pell, un paràmetre que calcula, per dir-ho fàcil, la nostra ansietat. El resultat va mostrar que les persones que havien enviat un missatge i esperaven una resposta estaven més tenses que les de l'altre grup. Així doncs, és la necessitat d'interacció el que ens fa addictes.

Les claus

TECNOLOGIA

Un estudi posa en evidència que els dispositius tecnològics per si mateixos no generen addiccions

INTERACCIONS

Cada cop que enviem missatges als nostres contactes, el nostre cervell es queda esperant una resposta

ADDICCIÓ

La tensió que sentim mentre esperem una resposta podria ser una de les causes de l'addicció als dispositius

XARXES

L'estudi posa en relleu que són les aplicacions, en particular les diverses xarxes socials, les que ens causen ansietat

Foto: Freepik

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

barcelona.cat/nadal

PESSEBRE

Barcelona celebra 800 anys del pessebre!
Consulta les activitats commemoratives i
altres propostes per gaudir del Nadal al
web de cultura popular

ARA VE NADAL
ARA VE BARCELONA

Ajuntament de
Barcelona